



*Araştırma Makalesi • Research Article*

**Anger Society in The Liquid Modern World and The Representation of Anger-Related Crimes in Television Main News Bulletins in Türkiye**

Ülhak Çimen\*, Emine Yarım\*\*

**Abstract:** The main news bulletins are claimed to be faithful to absolute reality within television news formats. The only current study (Gallup) measuring countries' anger on a world scale has argued that Türkiye is an angry country. In this study, where Zygmunt Bauman's views on the anger society are put forward, how the anger society is represented in the main news bulletins is tried to be explained. The content analysis method was used to make the representations specific to this society comprehensible; for this purpose, a content analysis design (analysis category and analysis units) was created for the study. Accordingly, the contents of the news on crimes resulting from anger in the seven-day main news bulletins of six national channels (TRT-1, Show, Star, ATV, Kanal D, NOW) were analysed in detail. In the sample, anger-related news was concluded to correspond to 23 per cent of the total news items and 19 per cent in terms of duration. When considering the 12 main topics presented in the main news bulletins, these rates are concluded to be quite high, that is, the crimes related to anger and the duration intensity are more than other news items.

**Keywords:** Anger Society, Liquid Modern World, Representation, Television, Türkiye.

***Akışkan Modern Dünyada Öfke Toplumu ve Türkiye'deki Televizyon Ana Haber Bültenlerinde Öfkeye Bağlı Suçların Temsili***

**Öz:** Televizyon haber formatları içerisinde ana haber bültenlerinde mutlak gerçekliğe sadık kalındığı iddia edilmektedir. Dünya ölçeğinde ülkelerin öfke durumları ölçen tek ve güncel çalışma (Gallup) Türkiye'nin bu anlamda öfkeli bir ülke olduğunu savlamıştır. Zygmunt Bauman'ın öfke toplumu üzerine görüşlerinin ortaya konduğu bu çalışmada televizyon ana haber bültenlerinde öfke toplumunun ne şekilde temsil edildiği açıklanmaya çalışılmıştır. Çalışmada içerik analizi yöntemine başvurulmuş bu topluma özgü temsillerin anlaşılır hale gelmesi amacı güdülmüş; bu maksatla da çalışmaya özgü içerik analizi dizaynı (analiz kategorisi ve analiz birimleri) oluşturulmuştur. Bu doğrultuda Türkiye'de altı ulusal kanalın (TRT-1, Show, Star, ATV, Kanal D, NOW) 7 günlük ana haber bültenlerinde öfke sonucu ortaya çıkan suç haberlerinin içerikleri ayrıntılı bir şekilde analiz edilmiştir. Çalışma örnekleminde öfke ile ilgili haberlerin toplam haberlerin yüzde 23'üne, süre olarak ise yüzde 19'una karşılık geldiği sonucuna varılmıştır. Ana haber bültenlerinde sunulan 12 ana konu başlığı göz önünde bulundurulduğunda bu oranların oldukça yüksek olduğu yani öfke ile ilişkili suçların ve süre yoğunluğunun diğer haberlere nazaran daha baskın olduğu neticesine ulaşılmıştır.

**Anahtar Kelimeler:** Öfke Toplumu, Akışkan Modern Dünya, Temsil, Televizyon, Türkiye.

**Cite as/ Atf:** Çimen, Ü. & Yarım, E. (2026). Anger society in the liquid modern world and the representation of anger-related crimes in television main news bulletins in Türkiye. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(1), 240-267 <http://dx.doi.org/10.18506/anemon.1775960>

**Received/Geliş:** 01Sep/Eylül 2025

**Accepted/Kabul:** 23 Nov/Kasım 2025

**Published/Yayın:** 30 Apr/Nisan 2026

e-ISSN: 2149-4622. © 2026 The Author(s). This article is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial4.0 International License (CC BY-NC 4.0): <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>



\*Doç. Dr., Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon Sinema Bölümü ORCID: 0000-0002-7307-4874 E-posta: ulhacimen@gmail.com

\*\*Öğr. Gör. Dr., Atatürk Üniversitesi Yabancı Diller Yüksekokulu Yabancı Diller Bölümü ORCID: 0000-0002-2148-8207 E-posta: emine.yarim12@gmail.com (Corresponding Author)

## Introduction

Governmental institutions and their components could derive their legitimacy from the promise to reduce the fragility and assailability of individuals in the solid modern world (Bauman, 2011a, p.70). In other words, states and their institutions could guarantee to be able to prevent anger caused by uncertainty, insecurity, and unsafety by eliminating fragility and assailability once and for all. Consequently, anger-related crimes hardly ever occur in this world. In the liquid modern world, states do not guarantee any situation such as covering the damages happening although they are not caused by individuals, shielding against internal and external threats, and guaranteeing the risks of the injustice of power in the competitive environment. It is not unusual to act and live in an atmosphere of insecurity. The fact that practically everyone is greatly impacted by insecurity is novel (Jacobsen & Poder, 2008, p.106). In this society, states and institutions prefer to refuse or delegate responsibility for certainty, security, and assurance. States and their components such as institutions, organizations, associations, foundations, etc., do not take over responsibility for contradictions and problems not derived from individuals.

According to Zygmunt Bauman, reflexive modernity, late modernity, postmodernity, postmodern, second modernity, and liquid modernity have the same meaning, but liquid modernity best reflects the current world (Bauman, 1997, p.34; Bauman, 2005, p.16; Bauman, 2013a, p.106; Bauman & Raud, 2015, p.27) since everything in this world has become liquid by losing its certainty. In the liquid modern world, even if people accomplish all the tasks entrusted to them, this does not infer that their quality of life is guaranteed (Bauman, 2011b, p.56). Individuals become waste for no reason at any moment, which leads to an anger society.

People are supposed to find personal solutions to problems created socially and institutionally by using their skills in the liquid modern world (Bauman, 1999, p.278-279; Bauman, 2002, p.157; Bauman, 2003, p.71; Bauman, 2005, p.26; Bauman, 2006, p.165; Bauman, 2008b, p.133:136; Bauman, 2013a, p.57:108:161). In such an ambivalent environment, all kinds of events happening to individuals are considered personal inadequacies. Individuals being unable to generate the solutions to the problems are firstly excluded by the system, then accused of whining, and finally labelled as unworthy (Bauman, 2008b, p.135). The individual, who is labelled as unworthy, starts to develop a grudge against everything surrounding her/him. Individuals who are not recognized, denied, disrespected, humiliated, and excluded may not be exploited but they are ignored, which leads to a grudge and then anger-related crimes.

The methods in the liquid modern world do not assure anything and are insufficient, which reveals anger and anger-related crimes (Bauman & Donskis, 2013, p.81-83). It seems that there are countless reasons for an individual to be angry. In the world of risk, individuals who are too weak to struggle with problems are forced to find personal solutions to systemic dilemmas, and they are unable to create any solutions leading to an increase in anger. In an uncertain, insecure, and precarious life, constant failures, ambivalence, and thus anger must be attributed to the fact that the dice are rigged. *Anger is often viewed as a destructive force in intergroup conflicts because of its links to aggressive behaviour* (Halperin et al., 2011, p.274). Anger is like fire which never goes out in the liquid modern world (Bauman, 2017, p.71). The increase in anger means an increase in violence.

In the reports published by Gallup in 2022, 2023, and 2024, it was found out that Türkiye is one of the places (5th, 2nd, and 7th) where the world's angriest people live (Gallup 2022, 2023, 2024). Thus, Türkiye is considered an important representation of the anger society, which makes this study important. Regarding the content of the study, the Turkish Statistical Institute was asked with request number 301812 whether any study measuring the state of anger in Türkiye has been conducted and the institution declared that no statistical data are measuring it.

### **Purpose**

This study aims to reveal the representation of anger-related crimes in the main news bulletins on TV. In other words, the claim that in countries where people feel angrier, anger-related news is more common in the main news bulletins reveals the purpose of the study. This study can be considered important because it brings together the disciplines of communication sociology, and criminal law. The study may also be important with the claim that situations that have different understandings in television format fiction have reality in the main news bulletins. This study is also considered important because it explains the mass communication theory of Zygmunt Bauman, who was hitherto unknown in the field of sociology of communication.

The research questions of the study are as follows:

RQ1: Is there consistency between the Gallup survey, where people living in Turkey feel angry, and Bauman's claim that anger-related crimes are represented in the main news bulletins?

RQ2: When it comes to news about anger in the main news bulletins, do mass media prioritise the principle of absolute reality rather than fictional reality?

RQ3: When the main news bulletins present anger-related crimes, do they take into consideration the uncertainty, insecurity, and precariousness that lie behind the anger and are directly related to the government?

### **Literature review on anger society**

Antony Giddens, in his work *Sociology*, mentions aimless anger, which is mostly carried out by men and for which the reason is not clear, discriminatory anger that privileged groups sometimes apply against others to maintain their superior position, global anger caused by globalisation, ethnic anger that ethnic groups apply to others, terrorised anger caused by marginalisation and crimes caused by these sources of anger. People fear today more than in the past and are worried about going out in the dark, being robbed of their homes, and becoming victims of violence, and this anxiety turns into anger over time. The modern city is often portrayed as a smouldering hell where outbursts of anger, mutual distrust and aggression of the crowds run rampant, and which is full of crime, violence, corruption, and poverty (2012, p.958).

According to Hannah Arendt, anger and the violence that often accompanies it are natural human emotions. Arendt attributes the development of anger to the existence of a suspicion that the conditions can be changed and yet do not change. According to her, we experience social fractures when our sense of justice is offended, and in this case, we show anger (1997, p.71-75). Guy Standing thinks that the vast majority of postmodern people live in fear of becoming waste without a second warning, which the people are called precariats. The notion of precariat refers to vulnerability, impermanence, futurelessness, temporariness, worthlessness, irregularity, inequality, and instability. The vast majority of society experiences expressions of anger due to the aforementioned reasons (2014, p.11-13). These expressions of anger lead to the emergence of crime.

Ulrich Beck describes "risk society" as living without knowing what the future holds. This life having an unknown future is a lifestyle that negatively affects human life by annoying, disturbing, causing anxiety, etc (1992). Beck also opposes the idea that the state of risk is equal for everyone in a liquid world. Under normal circumstances, risk is equal for everyone, and its effects are random. In this case, there is an enormous deception. Climate crises, economic problems, and risks that do not result from individuals lead to anger in individuals, and ultimately, uncontrollable anger turns into crime.

Richard Sennett emphasises that the current era of capitalism expects people to keep up with changes, to be flexible, to establish non-fixed relationships, and to acquire liquid acts (2017, p.9). In contemporary capitalism, the meaning of work and the form of labour relations have changed; labour has been replaced by technological knowledge, people have become embedded in a network of complex and superficial relationships full of risks, and eventually, flexibility has become the current concept of

the new capitalism (Senneth, 2017, p.21). Flexibility has brought with it more risks than ever before and has led to a much greater erosion of character, which has naturally led to the emergence of a society of anger. According to Pierre Bourdieu, forms of symbolic dominance rather than physical force are what create and sustain modern social hierarchies, social inequality, and the suffering they cause. He calls the outcomes of this kind of dominance “symbolic violence” (Schubert, 2014, p.179), and it leads to anger. At the source of this anger are symbolic forms of violence rather than physical force, and the expression of this anger is rarely realised (Bourdieu, 1996, p.46-47).

Mikhael Bakhtin claims that there has been a transition from the fears (i.e. cosmic fears) caused by natural disasters, such as earthquakes, floods, etc., created by God to fears (i.e. official fears) created by the government, such as dismissal from work, tagging, marginalisation, etc., and that people feel incapable in the new modern world (1984, p.335). Especially when people are made to believe that they are personally inadequate, this helps the spread of official fear. People spill out hatred against others since they cannot show their reactions against the power and the market economy, and crimes occur.

### **Zygmunt Bauman’s anger society and its reasons**

While the German concept of *Sicherheit* is the concept of the solid modern period, *Unsicherheit* is the concept of the liquid modern period. *Sicherheit* has three common meanings: certainty, security, and assurance. The notion means the certainty of the future, the security that people’s bodies, spaces, and properties remain untouched, and the assurance that they will not be discharged from their jobs and status unless they violate (Bauman, 1999, p.13-29; Bauman & Donskis, 2020, p.128). *Unsicherheit* is ...the combined experience of insecurity (of position, entitlements and livelihood), of uncertainty (as to their continuation and future stability) and of unsafety (of one’s body, one’s self and their extensions: possessions, neighbourhood, community) (Bauman, 2012a, p.400-401).

In the solid modern period, certainty about all situations was highly important in minimizing anger. In this period, bursts of anger were rare as people used to live free from state-centred fears. This mentality was intended to neaten a person who is disturbing, incomprehensible, bewildering, unpredictable, disobedient, and negligent, and aimed at a manner of rule under the leadership of reason (Bauman & Lyon, 2013, p.95). In these societies, people could trust themselves, others, and institutions as long as they did nothing wrong. The institutions for individuals were the actual places to entrust their rights to be safe (Bauman, 2001, p.41).

“What could be regarded as the ‘Bauman brand’ is now one associated with a ‘liquid’ world that is entirely unlike that experienced during the period of ‘solid modernity’” (Garrett, 2012, p.639). Bauman says that the liquid modern understanding differs from the solid one in two ways (Bauman, 2004a, p.65) and adds that the solid modern understanding offers a utopia in which a good, just, and conflict-free society can be achieved, which has largely been achieved. In contrast, the liquid modern understanding has brought a society that is full of anger toward humanity since it has deconstructed values. In the liquid modern world, everything belonging to humanity is constantly changing; the subjects that are followed differentiate, dreams turn into fears, fears trigger somatic disorders, plans on living conditions are turned upside down, human relations become delicate, justice becomes unimportant, and there are always bursts of anger (Bauman, 2013b, p.30). In short, the liquid world itself creates liquid situations. What is right today may become wrong tomorrow; moreover, any situation under the same conditions may become both right and wrong sooner rather than later. Even situations that have become liquid are so unpredictable and fast that it has become impossible to manage, direct, and make them useful (Bauman, 2010, p.7).

In the liquid modern world, even if an individual fulfils all the necessities to maintain her/his life, work, and relationships within the current conditions, this situation naturally leads to anger as it is temporary.

Whereas the subjects of solid modernity felt the boredom and lack of control that comes from knowing precisely what is going to happen next, the men and women of liquid modernity feel the apathy and lack of control that comes from knowing that everything

---

can change in a moment, for reasons over which they have absolutely no control (Tester, 2004, p.173).

Uncertainty, insecurity, and unsafety have a crucial place in people's anger and the crimes occurring as a result of anger because they generate enormous levels of tension, anger, and anxiety in the liquid modern world, far beyond temporary discomfort (Bauman & Tester, 2001, p.110-111). In the liquid modern world, the randomness of the factors leading to success or failure in people's struggles for life, the unpredictability of the results, and the lack of control over uncertainties have created deep psychological problems in people, mostly reaching untreatable levels (Bauman, 1987, p.17-18). The psychological problems lead to bursts of anger.

The image of society was the basis for people's feelings of trust in the solid modern world. As all the members grew, the society became more reliable, and the belief in fairness was strengthened in the individuals building the society. In a holistic context, the backbone of society was the belief in its indestructibility. The society, which was strong, self-confident, skilful, and capable of providing solutions to individual problems (whether the individual was right or wrong), has lost all its positive qualities in the liquid modern world (Bauman, 1999, p.78-79). In other words, the previous social structures that would save people from their troubles are impracticable (Bauman, 1997, p.116; Bauman, 2002, p.54; Bauman, 2013a, p.141). What's worse, there is no longer any speech about society and togetherness being able to prevent anger by saving people from troubles (Bauman, 2008b, p.133; Bauman, 2012b, p.84; Bauman & Obirek, 2015, p.68). As a result, bursts of anger have occurred since the concept of a citizen of the liquid modern world has lost its quality (Bauman, 2004b, p.54).

The liquid modern individual has been estranged from favours such as the common good, the welfare society, and the fair order from which everybody can benefit. The deepening of the problems, the inability to find real solutions to the problems, and the becoming more painful uncertainty, insecurity, and unsafety have resulted in the erosion and disruption of citizenship (Bauman, 2001, p.66). People isolated by the system question the concept of citizen, cannot understand the failure of politics and institutions to find a solution to the problems they face, and experience bursts of anger. The denial of citizenship, which was previously experienced individually, is now turning into a mass characterization. Individuals feel far from security, certainty, and assurance in the liquid modern world. The road to liquid modernity is going down currently leads to unbearable human suffering and injustice, characterized as it is by increasing social and economic polarization

The fact that the rulers, who previously represented the imaginary unity of society, now reject it has individualized people, and they are forced to struggle with existential uncertainties on their own (Bauman, 2016, p.50-53). The issues are enormous, but the resources are few and decayed, which leads to despair, and despair leads to an increase in anger. There are many reasons for people to feel uncertain, insecure, and precarious in the liquid modern world. There is a huge gap between the tools people must be able to do effective acts and the troubles they have to deal with (Bauman, 2011a, p.127). The gap is more overt and more frightening than the one our parents experienced. The thing making people weaker in resisting the troubles has been the injustice of the race (Bauman, 1996, p.45). The anger of the liquid modern individual and her/his susceptibility to crime should be significantly attributed to these injustices.

### **Opinions on whether the media reflects social reality**

In the relationship between mass media and social reality Marxist critical social theory claims that the media reproduces reality, i.e. distorts it, due to power and power relations; cultural social theory asserts that whether the media reflects reality or not has a complex nature; liberal pluralist social theory claims that the media reflects reality as it is (Dursun, 2013, p.34-35; Özdemir & Yıldırım, 2020, p.512).

Marxist critical social theory focuses on the ownership structure of the media. Marxist critical social theory argues that the media does not impartially report social events and phenomena, but rather manipulates the flow of social communication to serve the interests of dominant capital and power and

has the power to direct the consciousness of individuals. This theory argues that society interacts with the perception of reality acquired through the media; therefore, the presentations in programs broadcast in the media are accepted as real events in the social sphere; the reader/viewer who adopts this reality created by the media as social reality becomes an instrument of the broadcast policies of the dominant powers and is manipulated through the media (Wayne, 2003).

Cultural studies media theory focuses on the role of media in constructing social formation through sign and linguistic approaches (Hall, 1997). According to this theory, the signs and language that constitute ideologies are also present in media texts. What needs to be done is to analyse the representation codes of semiotic hegemony. The person who perceives media texts reproduces the text, and thus the message sent by the media creates different meanings for each recipient. In other words, there is a conflict of meaning-making over texts and signs. This approach considers that audiences are not passive objects of the production system, but active viewers striving to make sense of their own situation. What needs to happen is to focus on the impact of media texts on the audience before and after the news presentation (Golding & Murdock, 2014, p.51).

The liberal pluralist media theory claims that the media reflects the events and phenomena occurring in society as they are, the news flowing from the media to society actually flows from society to the media, the social sphere should be presented through the media independently of various Dynamics, and the existing reality of the social sphere coincides with the media reality (Maigret, 2014). Mass media are the primary source of cultural representation and the construction and projection of social reality. Mass media is a structure that directly reflects social reality and is one of the cornerstones of society (Silverstone, 2005, p.188-208). Bauman mentions various types of society being intrinsic to the liquid modern world such as insecure society, consumer society, confessional society, and risk society and claims that mass media convey the realities of these societies as is (Bauman, 2008a, p.52; Bauman, 2009, p.194-197; Bauman, 2012c, p.255-256; Bauman & Donskis, 2013, p.81-83). Mass media do not change the content of events while conveying them collectively, and the television world and the real world support each other. If something is shown too much on the television screen, this proves that this thing is experienced too much. (Bauman, 2008a, p.53; Bauman, 2014, p.153; Bauman, 2006, p.29; Bauman & Bordoni, 2014, p.357).

It is claimed that the reality presented by television programs is fictional. However, when it comes to news bulletins, especially in anger news, situations that lose their reality, that is, situations that can be lies, are eliminated. Truth is one of the most fundamental elements of journalism (Merrill, 1997, p.106). According to McQuail (2009), the opinion about social reality, one of the main themes in mass communication, is as follows: Many theories of mass communication rely on the idea that we live in a “real” world with observable occurrences and material situations. With various levels of accuracy, completeness, or dependability, the media give us news or reflections of this reality. Although it is challenging to define and evaluate, the concept of “truth” is frequently used as a benchmark for news and fiction content (p.13). Therefore, main news bulletins convey reality in a way that is not false, inaccurate, and imaginary (Türk, 2022). However, this does not mean that the reality does not change (gatekeeping, editorial structure, ideological approach, etc.) except for the lying, false, and imaginary situation in news constructions. The reality of the news is related to their loyalty to the principle of absolute reality, regardless of the way the news is presented in depth.

Theories seeming to be contradictory in the literature are seen not to diverge from each other completely when it comes to news and social reality. For example, Baudrillard considers the meaning context of news, not its reality context in news bulletins (2021a). According to him, “To the extent that news is something that directly destroys or neutralises meaning, there is a quite clear and necessary relationship between news inflation and meaning deflation.” (2003, p.119). In other words, as the news increases, the meaning that people attribute to the news content disappears, and the reasons behind the news become insignificant. In news presentations, even if the news is fictionalised, it does not lose its absolute reality, but it gains value only in the way it is presented; the cause-and-effect relationship becomes insignificant, and therefore, meaning is disabled (Baudrillard, 2015, p.130-131). The

presentations of news that cause loss of information and meaning prevent the importance of the real relations of social life forms (Baudrillard, 2021b).

According to Bauman, the news presents events as they are, devalues their reasons, and makes awareness impossible as the events pass quickly (Bauman, 1987, p.199; Bauman, 2002, p.243). The short-term delivery of news, like surfing, averts questioning of the relationship of events with the system (Bauman, 2002, p.228). Anger-related news should be shown faster than other news, and new anger-related news should be switched to without creating consciousness (Bauman, 1995, p.47). Even if news creates consciousness, it is related to the acceptance that people bow to the inevitable shown on the screens (Bauman, 2012a, p.231).

## Methodology

This study has tried to reveal how valid the discourse of anger society is in Türkiye. Since Türkiye was found to be one of the angriest countries in the most recent study on the anger society, it is thought that the sample is suitable for the study. This study seeks to present whether the crimes occurring in the anger society are represented in the main news bulletins. The content analysis was utilized to concretize the theoretical background related to the anger society. In this technique, the content includes not only news in newspapers and articles but also films, radio programs, and news on television (Geray, 2004, p.133). This method was used since it allows both qualitative and quantitative analysis of television content (Aziz, 2015, p.133). The method was considered to integrate qualitative and quantitative data in a meaningful way. It was also preferred to make television content objective, systematic, generalizable, and understandable (Berelson, 1952, p.18) and abstract discourses more scientific and concrete (Stacey, 1970).

Content analysis is a useful method in the sociology of communication because it is a systematic approach. It also enables the evaluation of the data transmitted from the media, both quantitatively and qualitatively. In this way, both qualitative and quantitative data on society can be used to better understand the existing situations. Content analysis reveals which issues related to society are highlighted in the media, which discourses are repeated, and which frames are used (Krippendorff, 2019, p.128). This method also allows for a data-oriented study and enables a more scientific explanation of the existing relationship of the media with social structures and cultural norms. In understanding the relationship between TV news and social life, content analysis provides valuable data both temporally and spatially (Altheide, 1987, p.76). Content analysis is the most effective method for combining scope, transcription, developing and using categories, verbal analysis, expression analysis, and defining the interaction of components in television news (Fields, 2018; p.184). The use of the content analysis method in understanding sociological situations contributes to the understanding of the reality relationship between media and society, as well as strengthens the scientific justification of sociological approaches (Markoff et al., 1975). Content analysis is an important method for social sciences in drawing socially valid inferences about the individual and institutional behaviour of human beings as part of society (Riffe et al., 2023, p.152-168).

Although content analysis is frequently used in audio-visual broadcasting formats, it is discussed in the literature that this method has limitations: Content analysis can be subjective as it is based on authors' interpretations (Krippendorff, 2019), context can be ignored (Hsieh & Shannon, 2005), content analysis is often seen as limited and content analysis is not suitable for in-depth analysis of situations (Mayring, 2014). Since the content analysis design (analysis category, boundaries of linguistic and non-linguistic units) was determined in our study, it is thought that the problem of subjectivity was eliminated. Since the content of the study was created with legal support (the support of the Erzurum Bar Association), it is thought to be faithful to the context. This problem is thought to have been solved by including both quantitative and qualitative data in this study. This study does not claim to be an in-depth study as it tries to analyze the crimes occurring in the anger society by focusing on the linguistic units and their legal equivalents in the main news bulletins. Different methods (discourse analysis,

semiotics, deconstruction, and multimodal analysis) may be needed in studies that require in-depth analysis of the language, signs, and discourses used in the news.

Scope and limitations of the study are as follows: This study covers seven-day main news bulletins of six television channels between 23.12.2023 and 29.12.2023 and is limited to anger-related crimes originating in Türkiye.

### **Design, reliability and validity**

While making the category preference in the content analysis, *the subject category*, and *the category of main news bulletins*, one of its subheadings, were selected. The unit of analysis of the study consists of *linguistic units* and *non-linguistic units*. The linguistic unit of the study is composed of *the recording unit*, in which the words in the sentences in the news are taken into consideration, and *the aspect unit*, which is the equivalent of the words in these sentences in the Turkish Penal Code. In the study, first, the opinion of the Erzurum Bar Association was taken in determining the offenses defined in the Turkish Penal Code that may be related to anger (Erzurum Bar Association 2023, letter no. 2088). After receiving the relevant opinion, the necessary analyses were made and then the Erzurum Bar Association was again consulted for its assessment of the consistency between the recording unit and the aspect unit (Erzurum Bar Association 2024, letter no.45). In the *non-linguistic analysis*, the number of anger-related news in daily news bulletins and their duration in the whole period were taken into consideration. Since the keywords summarizing the available data and the data on duration can form the coding scheme (Silverman, 2011, p.168), a separate coding scheme was not needed.

One of the significant purposes of content analysis is to depict the data of main news bulletins systematically and objectively. The population of the study analyzed through the content analysis is the main news bulletins, and the sample is the main news bulletins of six television channels to understand the representation of crimes caused by an anger society. Afterwards, the contents of the channels for seven days between 23.12.2023 and 29.12.2023 were analyzed. The time intervals were determined after the official declaratory certificate of anger-related offences taken from the Erzurum Bar Presidency. During the sample determination, while planning to choose the most watched main news bulletins on a weekly, monthly, semi-annual, and annual basis, information confusion was experienced since almost every television channel shows its main news bulletin as the most watched main news bulletin. No precise data has officially been found, therefore, the years in which television channels began their broadcasting lives have been taken into consideration in the sample selection, and TRT-1, Star TV, Show TV, ATV, Kanal-D, which started broadcasting at an earlier time and are still broadcasting (Özçağlayan, 2014, p.43-47), and NOW were selected as the sample. When TIAK data is analysed, it is also revealed that the television channels that started broadcasting earlier have the highest viewing rates (<https://tiak.com.tr/tablolari>). Considering TIAK data, the main news bulletins of 6 television channels were included in the study's sample. "All individuals" and the broadcasting interval between 18:00 and 24:00 - PT (18:00-24:00) were also included in the study. In this respect, conscious sampling can be said to be utilized when channel preferences are taken into consideration (Gökçe, 1998, p.82-84). It is also thought that the six main news bulletins selected as a sample meet the representativeness of the study population (Karasar, 2015, p.129).

Reliability is related to objectivity, i.e., the ability to observe the same data in content analysis. In this study, it can be expressed that *category reliability* is taken into account because the recording and aspect units are clearly defined and non-linguistic units are frankly revealed (Öğülmüş, 2019, p.227). The ability to measure the measuring instruments without mixing them with other ones is notable in the validity of the study. The use of the theory as the basis of the study, with the validity measuring instruments, indicates that the validity criterion, *construct validity*, is taken into consideration.

The data obtained at the end of the study were analyzed by counting systems and evaluated according to location, duration, aspect, and recording criteria. The duration criterion was preferred because it provides the most effective results in terms of television content. The location criterion is used to determine the location, and the aspect and recording criteria are opted for since they overlap

with the subject category in television content and produce more objective results. These titles are analyzed under the title of the analysis unit.

## Findings

Except for anger-related news, the categories of news presented in the main news bulletins are as follows: current developments such as political party news such as early elections, reconciliation and alliance, fake drink and cell phone scams; political news such as the mistakes of government policies, lack of judicial independence, human rights violations, corruption, criticism of opposition parties; economic and financial news including inflation, unemployment, domestic production, social aid, pensioners hike, foreign policy, housing support, urban transformation, exports, rent hike and minimum wage; security and public order news such as successes/failures in the fight against terrorism, national independence, cross-border operations; health news such as defects/successes in the health system, vitamins, counterfeit products, cold outbreaks; sports news covering major sporting events; technology and science news including technological advances in the defense industry such asUCAVs, supersonic missiles, air defense systems, electronic warfare drones; life and magazine news about Dilan Polat, Aleyna Tilki, Deniz Akkaya and Eylül Öztürk, as well as environmental, educational, cultural and weather news.

In this study, the contents of the main news bulletins of six television channels in Türkiye were studied, and the recording units and the aspect units were evaluated within the framework of anger society. The contents of the channels for seven days between 23.12.2023 and 29.12.2023 were examined. When looking at the distribution of the crimes that occur as a result of anger; Voluntary Manslaughter (TPC art.81) crime was committed 48 times in total, Intentional Injury (TPC art.86) 74 times in total, Aggravated Injury on Account of its Consequences (TPC art.87) 8 times in total, Torment (TPC art.96) 2 time in total, Threat (TPC art.106) 17 times in total, Deprivation of Liberty (TPC art.109) 14 times in total, Violation of the Immunity of Residence (TPC art.116) 4 times in total, Disturbing an Individual's Peace and Harmony (TPC art.123) 13 times in total, Insult (TPC art.125) 29 times in total, Damage to Property (TPC art.151) 20 times in total, and Trespass (TPC art.154) 5 times in total.

Linguistic equivalents of Article 81 in the main news bulletins of the six channels are death, killing, homicide, slaughter, shooting and murder; battery, dissention, attack, violence, dispute, stabbing, beating, punching, wounding, fight, injury, hitting, swearing, stabbing for article 86; shooting, organ damage, stabbing, beating for article 87; heating and cutting the water for article 96; threat, pulling a gun/a knife, intimidation and frightening for article 106; detention, restraint and hostage-taking for article 109; trespassing and breaking into for article 116; random shooting, disturbing the peace, running wild, making noise, making a scene, forced getting in and noise for article 123; swearing, dispute, yelling, insult and arguing for article 125; hitting, shooting, attack, breaking the mirror/the glass and damage for article 151 and forced boarding and forced getting in for article 154.

In the seven-day analysis, news about Türkiye had a total of 639 topics, and 153 of them were about anger-related crimes. The television channels broadcasted about Türkiye with a total news duration of 1539 minutes, of which 277 minutes were related to anger-related crimes. In terms of percentage, the number of news items on anger corresponded to 23 percent of the total number of news items and 19 percent in terms of duration.

In the seven-day analysis, it was found that Star TV's main news bulletin presented news on Türkiye with a total of 99 topics, 37 of which pertained to anger-related crimes. It was also deduced that the TV channel broadcasted about Türkiye with a total news duration of 241 minutes and 31 seconds, of which 68 minutes and 51 seconds were on anger-related crimes. In terms of percentage, it was noticed that the number of news on anger corresponded to 38 percent of the total number of news items and 29 percent in terms of duration. The most common place of offences related to anger was İstanbul (19 times). It was understood that Show TV's main news bulletin presented news on Türkiye with a total of

160 topics, 49 of which were about anger-related crimes. The TV channel broadcasted about Türkiye with a total news duration of 294 minutes and 55 seconds, of which 83 minutes and 09 seconds were on anger-related crimes. In terms of percentage, the number of news items about anger corresponded to 31 percent of the total number of news items and 29 percent in terms of duration. The most common place of offences related to anger was İstanbul (28 times). Kanal D's main news bulletin presented news on Türkiye with a total of 166 topics, 45 of which were on anger-related crimes. The TV channel broadcasted about Türkiye with a total news duration of 199 minutes and 55 seconds, of which 60 minutes and 49 seconds were related to anger-related crimes. In terms of percentage, the number of news items on anger corresponded to 28 percent of the total number of news items and 31 percent in terms of duration. The most common place of offences related to anger was İstanbul (22 times). ATV's main news bulletin presented news on Türkiye with a total of 98 topics, 7 of which were about anger-related crimes. The TV channel broadcasted about Türkiye with a total news duration of 283 minutes and 26 seconds, of which 17 minutes and 56 seconds were pertinent to anger-related crimes. In terms of percentage, the number of news items on anger corresponded to 6 percent of the total number of news items and 7 percent in terms of duration. The most common place of offences related to anger was İstanbul (3 times). TRT-1 main news bulletin presented news about Türkiye with a total of 116 topics, and 15 of them regarded anger-related crimes. The TV channel broadcasted about Türkiye with a total news duration of 276 minutes and 13 seconds, of which 17 minutes and 30 seconds were on anger-related crimes. In terms of percentage, the number of news items on anger corresponded to 13 percent of the total number of news items and 7 percent in terms of duration. The most common place of offences related to anger was İstanbul (11 times). Finally, NOW's main news bulletin presented news on Türkiye with a total of 83 topics, 14 of which were about anger-related crimes. The TV channel broadcasted about Türkiye with a total news duration of 242 minutes and 57 seconds, of which 28 minutes and 44 seconds were about anger-related crimes. In terms of percentage, the number of news items about anger corresponded to 17 percent of the total number of news items and 12 percent in terms of duration. The most common place of offences related to anger was İstanbul (8 times).

When the topic of anger-related crimes was examined, it was concluded that the crimes occurred not in a planned manner, but as a result of instant anger. When the topics are analysed, the main headings of the results are as follows in general: Fighting as a result of an argument in traffic, goggling in public places, staring while walking on the street, objecting to the fare in public transport vehicles, honking in traffic, not giving way at pedestrian crossings, changing lanes without signalling, talking loudly / listening to music, violence against health workers for not giving a report or not prescribing medication, occupying a car parking space, not being able to pay a debt, quarrel without a clear reason, taking a stranger hostage, unprovoked enmity, noise, resisting the police to avoid a fine, distrust of justice, objection to overcharging, unprovoked anger within the family, fight as a result of improperly passing, etc. The topics of anger-related crimes can be evaluated as the expression of anger in different areas, seeing as the main causes (such as uncertainty, insecurity, and precarity) cannot be solved.

Even if it is understood from the spatial analysis that news on anger-related crimes is shown from every region, it is predicted that the density of İstanbul may be related to the ease of access to news and population density. Although suicide, attempted suicide, attempted intentional injury, and attempted property damage shown as news in the main news bulletins are anger-related, the news that has not turned into a crime or does not have the characteristics of a crime has been evaluated within the framework of non-anger news in this study. It is considered that the number and duration of anger will increase when related situations are added. The broadcasting policies, relations with the ruling party, institutional structures, etc., of the television channels are not the same, and the difference has also emerged in the display of crimes resulting from anger. Among the television broadcasts, it is thought that there is a conscious approach in the fact that only 7 anger-related crime news are given among all topics (98) in the ATV Main News Bulletin, and that such a policy is followed as a necessity of its relationship with the ruling party. Concordantly, the fact that the TRT-1 Main News Bulletin includes only 15 news items with 116 topics that are the result of anger can be evaluated as the channel's lack of independence from the government. NOW, which is considered an anti-government television channel, has mostly featured news criticising the government in political and economic terms. The reason why

this channel gives less coverage to anger-related crimes in its main news bulletins can be considered that it is not aware of the relationship between the underlying reasons of anger and the government.

The findings seem to support the news bulletins reflect social reality without changing it, and the high level of anger in Türkiye on a global scale coincides with the intensity of anger-themed news in the media content. The inability to find personal solutions to global problems increases social frustration, which turns into anger, and the crimes occurring as a result of anger are reflected in the media. In addition to reflecting social anger, the main news bulletins also function to normalise it. The constant repetition of anger-themed events can normalize such behaviour or create insensitivity in the audience. Other mass media theorists, especially Bauman, express that the media trivialises the causes of events that overlap with this situation, which can lead to indifference instead of awareness. News outlets' preference for short-term narratives prevents a deeper engagement with systemic problems. This habit of rapid consumption can lead to a superficial understanding of social anger, limiting solution-oriented public debates.

## **Discussion and Conclusion**

In nation-states, society was -in reality- another name for approval and sharing. In a real sense, affirmation and sharing glorified both society and its institutions, while at the same time providing individuals living in society with the assurance of a safe harbour. At the time they lived, people were not concerned about their future. Society was essential for affirmation, sharing, respect, seeking rights, living happily, and eliminating anger. A society that once had such excellent meanings has lost its superior qualities over time. Nowadays, the state, society, and institutions fail to provide their previous qualities; they do not accept their responsibilities; they produce discourse on the inadequacy of individuals at every turn. The collective public means existing previously are inapplicable, and the individual is deprived of the resources he or she needs in his or her struggle. The individual is lonely, and this loneliness drives people to depths that are difficult to climb out of, leading to bursts of anger. Tightened social bonds that were once valuable and the contract that was expected to be everlasting have now been replaced by separation and loneliness. The challenges that people face in building their existence are far beyond their ability to solve and are impossible to tackle through personal efforts. The society that used to help you in times of trouble has lost its helpful and sharing character. Additionally, where there is a solution, the means to remedy it are unfairly distributed. Those in the upper class have easy access to solution tools while those in the lower class fail and are labelled as incapable because they cannot access the tools. The inability of people who are undeservedly rendered incapacitated to find a solution naturally leads to anger.

An orderly world means the absence of uncertainty, insecurity, and unsafety. The liquid modern individual encounters constant changes in the game of life; as the game continues, he or she is constantly confronted with changes in the rules. Edits, scripts, and actors' lines can easily change as soon as the movie starts. Moreover, the rules of the game are not clear. In the absence of a safe environment, it is meaningless to be responsible and to make long-term commitments. The situation is understandably ambiguous. Not knowing the right way to go leads to all kinds of helplessness. People do not have the security, certainty, and assurance that they had in the solid modern period. There are no longer situations that can be overcome or eliminated by specific efforts as before. Individuals in the liquid modern world are not able to control their anger successfully in this kind of living world. The kind of reason where only some people benefit, and others are ignored, will lead to increased anger.

## **Recommendations**

This study is expected to be a pioneer in studies that will show how mass media represent the media in countries where anger-related crimes occur less frequently. Thus, Bauman's claim that mass media reflect society without changing reality will be based on a safer foundation. The intercultural validity of Bauman's theory can be examined by testing it in international contexts where anger-based

crimes are less common. It can be investigated how anger-themed news reports follow a trend over time and whether the media has a sustaining effect on social anger. Also, how different types of media (e.g., social media, print media) shape or reflect social anger can be analysed. Master's and doctoral theses are expected to be conducted. Since the intensity of the news in the time period analysed is related to the news of martyrs in Türkiye, anger-related crimes may be more intense in different time periods.

Since this study examines the anger-television relationship based on the sociology of communication within the framework of criminal law, it has been a content analysis-based study that prefers words as linguistic units. The reason for this is the word-based systematization of articles in the legal system. In addition to the method used in this study, mass media, especially main news bulletins, can also be examined within the framework of normative media theories, economic politics of communication tools, short-term and long-term social effects, cultural studies, and models centred on the audience.

### **Statements and Explanations**

**1. Contribution rate:** Concept – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Design – Emine YARIM; Supervision – Ülhak ÇİMEN; Resources – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Materials – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Data Collection and/or Processing – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Analysis and/or Interpretation – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Literature Search – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Writing Manuscript – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Critical Review – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM

**2. Declaration of conflicting interest:** The authors declared no potential conflicts of interest with respect to the research, authorship, and/or publication of this article.

**3. Ethical considerations:** Ethical approval is not required.

**4. The model of the research:** This article is a research article. Content analysis was used in this article. The reason why content analysis was used is that content analysis reveals which narratives are repeated, which frames are used, and which social or anger-related concerns are emphasised in the media. A more scientific explanation of the current relationship between the media and social structures and cultural norms is also made possible by this method, which also permits a data-oriented analysis.

## TÜRKÇE SÜRÜM

### Giriş

Devlet kurumları ve bileşenleri, katı modern dünyada meşruiyetlerini bireylerin kırılğanlığını ve savunmasızlığını azaltma vaadinden elde edebilirler (Bauman, 2011a, s.70). Başka bir deyişle, devletler ve kurumları, kırılğanlığı ve savunmasızlığı bir kez ve sonsuza kadar ortadan kaldırarak belirsizliğin, güvensizliğin ve güvencesizliğin neden olduğu öfkeyi önleyebileceklerini garanti edebilirler. Sonuç olarak, bu dünyada öfkeyle ilgili suçlar neredeyse hiç görülmez. Akışkan modern dünyada devletler, bireyler tarafından neden olunmamış olsa da meydana gelen zararları karşılamak, iç ve dış tehditlere karşı koruma sağlamak ve rekabet ortamında gücün adaletsizliği risklerini garanti etmek gibi hiçbir durumu garanti etmezler. Güvensizlik ortamında hareket etmek ve yaşamak olağandışı bir durum değildir. Hemen hemen herkesin güvensizlikten büyük ölçüde etkilenmesi yeni bir durumdur (Jacobsen & Poder, 2008, s.106). Bu toplumda devletler ve kurumlar, kesinlik, güvenlik ve güvence sorumluluğunu reddetmeyi veya devretmeyi tercih etmektedirler. Devletler ve kurumlar, örgütler, dernekler, vakıflar vb. gibi bileşenleri, bireylerden kaynaklanmayan çelişkiler ve sorunlar için sorumluluk üstlenmemektedirler.

Zygmunt Bauman'a göre, refleksif modernite, geç modernite, postmodernite, postmodern, ikinci modernite ve akışkan modernite aynı anlama gelir, ancak akışkan modernite günümüz dünyasını en iyi şekilde yansıtmaktadır (Bauman, 1997, s.34; Bauman, 2005, s.16; Bauman, 2013a, s.106; Bauman & Raud, 2015, s.27) çünkü bu dünyadaki her şey kesinliğini yitirerek akışkan hale gelmiştir. Akışkan modern dünyada, insanlar kendilerine verilen tüm görevleri yerine getirirse bile, bu onların yaşam kalitesinin garanti edildiği anlamına gelmez (Bauman, 2011b, s.56). Bireyler herhangi bir anda sebepsiz yere değersiz hale gelirler ve bu da öfke toplumuna yol açar.

İnsanlar, akışkan modern dünyada becerilerini kullanarak sosyal ve kurumsal olarak yaratılan sorunlara kişisel çözümler bulmalıdır (Bauman, 1999, s.278-279; Bauman, 2002, s.157; Bauman, 2003, s.71; Bauman, 2005, s.26; Bauman, 2006, s.165; Bauman, 2008b, s.133:136; Bauman, 2013a, s.57:108:161). Böylesine çelişkili bir ortamda, bireylerin başına gelen her türlü olay kişisel yetersizlikler olarak değerlendirilir. Sorunlara çözüm üretemeyen bireyler önce sistem tarafından dışlanır, sonra mızımızlanmakla suçlanır ve sonunda değersiz olarak etiketlenir (Bauman, 2008b, s.135). Değersiz olarak etiketlenen birey, kendisini çevreleyen her şeye karşı kin beslemeye başlar. Tanınmayan, reddedilen, saygı görmeyen, aşağılanan ve dışlanan bireyler sömürülmeyebilir, ancak görmezden gelinirler, bu da kin ve ardından öfkeyle ilgili suçlara yol açar.

Akışkan modern dünyadaki yöntemler hiçbir şeyi garanti etmemekte ve yetersiz kalmaktadır, bu da öfke ve öfkeyle ilgili suçları ortaya çıkarmaktadır (Bauman & Donskis, 2013, s.81-83). Bir bireyin öfkelenmesi için sayısız neden olduğu görülmektedir. Riskli dünyada, sorunlarla mücadele etmek için çok zayıf olan bireyler, sistemik ikilemlere kişisel çözümler bulmak zorunda kalırlar ve öfkenin artmasına neden olan herhangi bir çözüm üretemezler. Belirsiz, güvensiz ve güvencesiz bir yaşamda, sürekli başarısızlıklar, kararsızlık ve dolayısıyla öfke, zararların hileli olduğu gerçeğine atfedilmelidir. *Öfke, saldırgan davranışlarla bağlantılı olduğu için genellikle gruplar arası çatışmalarda yıkıcı bir güç olarak görülür* (Halperin ve ark., 2011, s. 274). Öfke, akışkan modern dünyada asla sönmeyen bir ateş gibidir (Bauman, 2017, s. 71). Öfkenin artması, şiddetin artması anlamına gelir.

Gallup tarafından 2022, 2023 ve 2024 yıllarında yayınlanan raporlarda, Türkiye'nin dünyanın en öfkeli insanların yaşadığı yerlerden biri olduğu (5., 2. ve 7.) ortaya çıkmıştır (Gallup 2022, 2023, 2024). Bu nedenle Türkiye, öfke toplumunun önemli bir temsilcisi olarak kabul edilmekte ve bu da bu çalışmayı önemli kılmaktadır. Çalışmanın içeriği ile ilgili olarak, Türkiye İstatistik Kurumu'na 301812 numaralı talep ile Türkiye'de öfke durumunu ölçen herhangi bir çalışma yapıp yapılmadığı sorulmuş ve kurum, bunu ölçen herhangi bir istatistiksel veri bulunmadığını beyan etmiştir.

### Amaç

Bu çalışma, televizyon ana haber bültenlerinde öfkeyle ilgili suçların temsilini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Diğer bir deyişle, insanların daha öfkeli hissettiği ülkelerde, ana haber bültenlerinde öfkeyle ilgili haberlerin daha yaygın olduğu iddiası, çalışmanın amacını ortaya koymaktadır. Bu çalışma, iletişim sosyolojisi ve ceza hukuku disiplinlerini bir araya getirdiği için önemli kabul edilebilir. Çalışma, televizyon formatındaki kurgularda farklı anlamlara sahip durumların ana haber bültenlerinde gerçeklik kazandığı iddiasıyla da önemli olabilir. Bu çalışma, iletişim sosyolojisi alanında şimdiye kadar bilinmeyen Zygmunt Bauman'ın kitle iletişim teorisini açıklaması nedeniyle de önemli kabul edilmektedir.

Çalışmanın araştırma soruları şunlardır:

S1: Türkiye’de yaşayan insanların öfkeli olduğunu gösteren Gallup anketi ile Bauman’ın öfkeyle ilgili suçların ana haber bültenlerinde yer aldığı iddiası arasında tutarlılık var mıdır?

S2: Ana haber bültenlerinde öfkeyle ilgili haberler söz konusu olduğunda, kitle iletişim araçları kurgusal gerçeklikten ziyade mutlak gerçeklik ilkesine öncelik vermekte midir?

S3: Ana haber bültenleri öfkeyle ilgili suçları sunarken, öfkenin arkasında yatan ve hükümetle doğrudan ilgili olan belirsizlik, güvensizlik ve güvencesizliği dikkate almakta mıdır?

### Öfke toplumu üzerine literatür incelemesi

Antony Giddens, Sosyoloji adlı eserinde, çoğunlukla erkekler tarafından sergilenen ve nedeni belirsiz olan amaçsız öfke, ayrıcalıklı grupların üstün konumlarını korumak için bazen diğerlerine uyguladıkları ayrımcı öfke, küreselleşmenin neden olduğu küresel öfke, etnik grupların diğerlerine uyguladıkları etnik öfke, marjinalleşmenin neden olduğu terör öfkesi ve bu öfke kaynaklarının neden olduğu suçlardan bahseder. Günümüzde insanlar geçmişte olduğundan daha fazla korkmakta ve karanlıkta dışarı çıkmaktan, evlerinin soyulmasından ve şiddetin kurbanı olmaktan endişe duymaktadırlar ve bu endişe zamanla öfkeye dönüşmektedir. Modern şehir, genellikle öfke patlamalarının, karşılıklı güvensizliğin ve kalabalığın saldırganlığının yaygın olduğu, suç, şiddet, yolsuzluk ve yoksullukla dolu bir cehennem olarak tasvir edilmektedir (2012, s. 958).

Hannah Arendt’e göre, öfke ve ona sıklıkla eşlik eden şiddet, insanın doğal duygularıdır. Arendt, öfkenin gelişmesini, koşulların değiştirilebileceği halde değiştirilemediği şüphesinin varlığına bağlar. Ona göre, adalet duygumuz incindiğinde sosyal kırılmalar yaşarız ve bu durumda öfke gösteririz (1997, ss. 71-75). Guy Standing, postmodern insanların büyük çoğunluğunun, ikinci bir uyarı olmaksızın bir anda değersiz hale gelme korkusu içinde yaşadığını ve bu insanlara “prekarya” (precarariat) dendiğini düşünmektedir. Prekarya kavramı, savunmasızlık, süreksizlik, geleceksizlik, geçicilik, değersizlik, düzensizlik, eşitsizlik ve istikrarsızlığı ifade eder. Toplumun büyük çoğunluğu, yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı öfke ifadeleri yaşar (2014, ss. 11-13). Bu öfke ifadeleri, suçun ortaya çıkmasına neden olur.

Ulrich Beck, “risk toplumu”nu geleceğin ne getireceğini bilmeden yaşamak olarak tanımlar. Geleceği bilinmeyen bu yaşam, insan hayatını rahatsız edici, tedirgin edici, kaygı verici vb. olumsuz etkilerle şekillendiren bir yaşam tarzıdır (1992). Beck ayrıca, akışkan bir dünyada risk durumunun herkes için eşit olduğu fikrine de karşı çıkar. Normal şartlar altında risk herkes için eşittir ve etkileri rastgeledir. Bu durumda, büyük bir aldatmaca söz konusudur. İklim krizleri, ekonomik sorunlar ve bireylerin neden olmadığı riskler, bireylerde öfkeye yol açar ve nihayetinde kontrol edilemeyen öfke suça dönüşür.

Richard Sennett, günümüz kapitalizminin insanlardan değişime ayak uydurmalarını, esnek olmalarını, sabit olmayan ilişkiler kurmalarını ve akışkan eylemler edinmelerini beklediğini vurgulamaktadır (2017, s. 9). Çağdaş kapitalizmde, işin anlamı ve iş ilişkilerinin biçimi değişmiş, işgücü teknolojik bilgiyle yer değiştirmiş, insanlar risklerle dolu karmaşık ve yüzeysel ilişkiler ağına gömülmüş ve sonunda esneklik yeni kapitalizmin güncel kavramı haline gelmiştir (Senneth, 2017, s. 21). Esneklik, her zamankinden daha fazla risk getirmiş ve karakterin çok daha fazla aşınmasına yol açmış, bu da doğal

olarak öfke dolu bir toplumun ortaya çıkmasına neden olmuştur. Pierre Bourdieu'ya göre, modern sosyal hiyerarşileri, sosyal eşitsizliği ve bunların neden olduğu acıları yaratan ve sürdüren, fiziksel güçten çok sembolik egemenlik biçimleridir. O, bu tür egemenliğin sonuçlarını “sembolik şiddet” olarak adlandırır (Schubert, 2014, s. 179) ve bu da öfkeye yol açar. Bu öfkenin kaynağında fiziksel güçten ziyade sembolik şiddet biçimleri vardır ve bu öfkenin ifadesi nadiren gerçekleşir (Bourdieu, 1996, ss. 46-47).

Mikhael Bakhtin, Tanrı tarafından yaratılan deprem, sel vb. doğal afetlerin yol açtığı korkulardan (kozmetik korkular) işten çıkarılma, etiketleme, marjinalleştirme vb. gibi hükümetin yarattığı korkulara (resmi korkular) bir geçiş olduğunu ve insanların yeni modern dünyada kendilerini yetersiz hissettiklerini iddia eder (1984, 335). Özellikle insanlar kişisel olarak yetersiz olduklarına inandırıldıklarında, bu resmi korkunun yayılmasına yardımcı olmaktadır. İnsanlar, iktidara ve piyasa ekonomisine karşı tepkilerini gösteremedikleri için başkalarına karşı nefretlerini dışa vurmaya ve suçlar meydana gelmektedir.

### **Zygmunt Bauman'ın öfke toplumu ve nedenleri**

Almanca *Sicherheit* kavramı katı modern dönemin kavramı iken, *Unsicherheit* kavramı akışkan modern dönemin kavramıdır. *Sicherheit* üç genel anlama sahiptir: kesinlik, güvenlik ve güvence. Bu kavram, geleceğin kesinliği, insanların bedenlerinin, mekanlarının ve mülklerinin zarar görmeyeceğine dair güvenlik ve ihlal etmedikleri sürece işlerinden ve statülerinden çıkarılmayacaklarına dair güvence anlamına gelir (Bauman, 1999, s. 13-29; Bauman & Donskis, 2020, s. 128). *Unsicherheit ...güvensizlik (konum, haklar ve geçim kaynağı), belirsizlik (bunların devamlılığı ve gelecekteki istikrarı konusunda) ve güvencesizliğin (kişinin bedeni, benliği ve bunların uzantıları: mülkiyet, mahalle, topluluk bütünleşik deneyimine işaret etmektedir (Bauman, 2012a, ss. 400-401).*

Katı modern dönemde, öfkeyi en aza indirmek için tüm durumlar hakkında kesinlik çok önemliydi. Bu dönemde, insanlar devlet merkezli korkulardan uzak yaşadıkları için öfke patlamaları nadirdi. Bu zihniyet, rahatsız edici, anlaşılmaz, kafa karıştırıcı, öngörülemez, itaatsiz ve ihmalkar bir kişiyi düzeltmeyi amaçlıyordu ve aklın liderliğinde bir yönetim biçimini hedefliyordu (Bauman & Lyon, 2013, s.95). Bu toplumlarda insanlar, yanlış bir şey yapmadıkları sürece kendilerine, başkalarına ve kurumlara güvenebiliyorlardı. Bireyler için kurumlar, haklarının güvende olacağına güvenebilecekleri gerçek yerlerdi (Bauman, 2001, s. 41).

“Bauman markası” olarak kabul edilebilecek şey, artık “katı modernite” döneminde deneyimlenenden tamamen farklı olan “akışkan” bir dünyayla ilişkilendirilmektedir (Garrett, 2012, s. 639). Bauman, akışkan modern anlayışın katı modern anlayıştan iki yönden farklı olduğunu söyler (Bauman, 2004a, s. 65) ve katı modern anlayışın, iyi, adil ve çatışmasız bir toplumun gerçekleştirilebileceği bir ütopya sunduğunu ve bunun büyük ölçüde gerçekleştirildiğini ekler. Buna karşılık, akışkan modern anlayış, değerleri yıkarak insanlığa öfke dolu bir toplum getirmiştir. Akışkan modern dünyada, insanlığa ait her şey sürekli değişmektedir, takip edilen konular farklılaşır, hayaller korkulara dönüşür, korkular somatik bozuklukları tetikler, yaşam koşullarına ilişkin planlar altüst olur, insan ilişkileri hassaslaşır, adalet önemsiz hale gelir ve her zaman öfke patlamaları yaşanır (Bauman, 2013b, s. 30). Kısacası, akışkan dünya kendisi gibi akışkan durumlar yaratır. Bugün doğru olan yarın yanlış olabilir; dahası, aynı koşullar altındaki herhangi bir durum, er ya da geç hem doğru hem de yanlış hale gelebilir. Hatta, akışkan hale gelen durumlar o kadar öngörülemez ve hızlıdır ki, bunları yönetmek, yönlendirmek ve yararlı hale getirmek imkansız hale gelmiştir (Bauman, 2010, s.7).

Akışkan modern dünyada, bir birey mevcut koşullar içinde yaşamını, işini ve ilişkilerini sürdürmek için gerekli tüm şartları yerine getirirse bile, bu durum geçici olduğu için doğal olarak öfkeye yol açar.

Katı modernitenin öznelere, bundan sonra ne olacağını tam olarak bilmekten kaynaklanan sıkıntı ve kontrol eksikliğini hissederken, akışkan modernitenin erkek ve kadınları, hiçbir şekilde kontrol edemedikleri nedenlerle her şeyin bir anda

değişebileceğini bilmekten kaynaklanan ilgisizlik ve kontrol eksikliğini hissederek (Tester, 2004, s.173).

Belirsizlik, güvensizlik ve güvencesizlik, insanların öfkesinde ve öfkenin sonucu olarak meydana gelen suçlarda önemli bir yere sahiptir, çünkü akışkan modern dünyada geçici rahatsızlığın çok ötesinde muazzam düzeyde gerginlik, öfke ve endişe yaratırlar (Bauman & Tester, 2001, ss. 110-111). Akışkan modern dünyada, insanların yaşam mücadelesinde başarıya veya başarısızlığa yol açan faktörlerin rastgeleliği, sonuçların öngörülemezliği ve belirsizlikler üzerinde kontrol eksikliği, çoğunlukla tedavi edilemez boyutlara ulaşan derin psikolojik sorunlar yaratmıştır (Bauman, 1987, ss.17-18). Psikolojik sorunlar öfke patlamalarına yol açmaktadır.

Toplum imajı, insanların katı modern dünyaya duydukları güvenin temeliydi. Tüm üyeler büyüdükçe, toplum daha güvenilir hale geldi ve toplumu oluşturan bireylerde adaletle olan inanç güçlendi. Bütünsel bir bağlamda, toplumun belkemiği, onun yıkılmaz olduğuna olan inançtı. Güçlü, kendine güvenen, yetenekli ve bireysel sorunlara (birey haklı ya da haksız olsun) çözüm üretebilen toplum, akışkan modern dünyada tüm olumlu özelliklerini yitirmiştir (Bauman, 1999, ss. 78-79). Diğer bir deyişle, insanları sorunlarından kurtaracak eski sosyal yapılar işlevsiz hale gelmiştir (Bauman, 1997, s. 116; Bauman, 2002, s. 54; Bauman, 2013a, s. 141). Daha da kötüsü, insanları sıkıntılardan kurtararak öfkeyi önleyebilen toplum ve birliktelik hakkında artık hiçbir söylem yoktur (Bauman, 2008b, s. 133; Bauman, 2012b, s. 84; Bauman & Obirek, 2015, s. 68;). Sonuç olarak, akışkan modern dünyanın vatandaş kavramı niteliğini yitirdiğinden beri öfke patlamaları yaşanmaktadır (Bauman, 2004b, s. 54).

Akışkan modern birey, kamu yararı, refah toplumu ve herkesin yararlanabileceği adil düzen gibi ayrıcalıklardan uzaklaşmıştır. Sorunların derinleşmesi, sorunlara gerçek çözümler bulunamaması ve giderek daha acı verici hale gelen belirsizlik, güvensizlik ve güvencesizliğin artması, vatandaşlığın aşınmasına ve bozulmasına neden olmuştur (Bauman, 2001, s. 66). Sistem tarafından izole edilen insanlar vatandaşlık kavramını sorgulamakta, siyasetin ve kurumların karşılaştıkları sorunlara çözüm bulamamasını anlayamamakta ve öfke patlamaları yaşamaktadır. Daha önce bireysel olarak yaşanan vatandaşlığın reddi, artık kitlesel bir özellik kazanmaktadır. Bireyler, akışkan modern dünyada güvenlik, kesinlik ve güvenceden uzak hissetmektedir. Akışkan modernitenin şu anda izlediği yol, artan sosyal ve ekonomik kutuplaşma ile karakterize edilen, dayanılmaz insanlık acısına ve adaletsizliğe yol açmaktadır.

Daha önce toplumun hayali birliğini temsil eden yöneticilerin artık bunu reddetmesi, insanları bireyselleştirmiş ve insanlar varoluşsal belirsizliklerle kendi başlarına mücadele etmek zorunda bırakılmıştır (Bauman, 2016, ss. 50-53). Sorunlar çok büyüktür, ancak kaynaklar az ve yetersizdir, bu da umutsuzluğa yol açar ve umutsuzluk öfkenin artmasına neden olur. Akışkan modern dünyada insanların kendilerini belirsiz, güvensiz ve güvencesiz hissetmelerinin birçok nedeni vardır. İnsanların etkili eylemlerde bulunabilmeleri için sahip olmaları gereken araçlar ile başa çıkmak zorunda oldukları sorunlar arasında büyük bir uçurum vardır (Bauman, 2011a, s. 127). Bu uçurum, ebeveynlerimizin yaşadıklarından daha belirgin ve daha korkutucudur. İnsanları sorunlara direnme konusunda zayıflatan şey, ırkın adaletsizliğidir (Bauman, 1996, s. 45). Akışkan modern bireyin öfkesi ve suça yatkınlığı, büyük ölçüde bu adaletsizliklere atfedilmelidir.

### **Medyanın toplumsal gerçekliği yansıtıp yansıtmadığına dair görüşler**

Kitle iletişim araçları ile toplumsal gerçeklik arasındaki ilişkide Marksist eleştirel toplumsal teori, medyanın iktidar ve iktidar ilişkileri nedeniyle gerçekliği yeniden ürettiğini, yani çarpıttığını iddia eder; kültürel toplumsal teori, medyanın gerçekliği yansıtıp yansıtmadığının karmaşık bir nitelik taşıdığını savunur; liberal çoğulcu toplumsal teori ise medyanın gerçekliği olduğu gibi yansıttığını iddia eder (Dursun, 2013, ss. 34-35; Özdemir & Yıldırım, 2020, s. 512).

Marksist eleştirel toplumsal teori, medyanın sahiplik yapısına odaklanır. Marksist eleştirel toplumsal teori, medyanın sosyal olayları ve fenomenleri tarafsız bir şekilde aktarmadığını, aksine egemen sermaye ve iktidarın çıkarlarına hizmet etmek için toplumsal iletişimin akışını manipüle ettiğini ve bireylerin bilincini yönlendirme gücüne sahip olduğunu savunur. Bu teori, toplumun medya

aracılığıyla edindiği gerçeklik algısıyla etkileşime girdiğini iddia eder; bu nedenle medyada yayınlanan programlardaki sunumlar sosyal alanda gerçek olaylar olarak kabul edilir; medya tarafından yaratılan bu gerçekliği sosyal gerçeklik olarak benimseyen okuyucu/izleyici, egemen güçlerin yayın politikalarının bir aracı haline gelir ve medya aracılığıyla manipüle edilir (Wayne, 2003).

Kültürel çalışmalar medya teorisi, işaret ve dilbilimsel yaklaşımlar aracılığıyla sosyal oluşumun inşasında medyanın rolüne odaklanır (Hall, 1997). Bu teoriye göre, ideolojileri oluşturan işaretler ve dil, medya metinlerinde de mevcuttur. Yapılması gereken, semiyotik hegemonyanın temsil kodlarını analiz etmektir. Medya metinlerini algılayan kişi metni yeniden üretir ve böylece medya tarafından gönderilen mesaj, her alıcı için farklı anlamlar yaratır. Diğer bir deyişle, metinler ve işaretler üzerinde anlam yaratma konusunda bir çatışma vardır. Bu yaklaşım, izleyicilerin üretim sisteminin pasif nesnelere değil, kendi durumlarını anlamlandırmaya çalışan aktif izleyiciler olduğunu kabul eder. Yapılması gereken, haber sunumundan önce ve sonra medya metinlerinin izleyici üzerindeki etkisine odaklanmaktır (Golding & Murdock, 2014, s. 51).

Liberal çoğulcu medya teorisi, medyanın toplumda meydana gelen olayları ve olguları olduğu gibi yansıttığını, medyadan topluma akan haberlerin aslında toplumdan medyaya aktığını, sosyal alanın çeşitli dinamiklerden bağımsız olarak medya aracılığıyla sunulması gerektiğini ve sosyal alanın mevcut gerçekliğinin medya gerçekliğiyle örtüştüğünü savunur (Maigret, 2014). Kitle iletişim araçları, kültürel temsilin ve sosyal gerçekliğin inşası ve yansıtılmasının birincil kaynağıdır. Kitle iletişim araçları, toplumsal gerçekliği doğrudan yansıtan ve toplumun temel taşlarından biri olan bir yapıdır (Silverstone, 2005, ss. 188-208). Bauman, akışkan modern dünyaya özgü güvensiz toplum, tüketim toplumu, itirafçı toplum ve risk toplumu gibi çeşitli toplum türlerinden bahseder. Kitle iletişim araçlarının bu toplumların gerçeklerini olduğu gibi aktardığını iddia eder (Bauman, 2008a, s. 52; Bauman, 2009, ss. 194-197; Bauman, 2012c, ss. 255-256; Bauman & Donskis, 2013, ss. 81-83). Kitle iletişim araçları olayların içeriğini değiştirmeden toplu olarak aktarır ve televizyon dünyası ile gerçek dünya birbirini destekler. Bir şey televizyon ekranında çok fazla gösteriliyorsa, bu, o şeyin çok fazla yaşandığının kanıtıdır. (Bauman, 2008a, s. 53; Bauman, 2014, s. 153; Bauman, 2006, s. 29; Bauman & Bordoni, 2014, s. 357).

Televizyon programlarının sunduğu gerçekliğin kurgusal gerçeklikler olduğu iddia edilmektedir. Ancak haber bültenlerinde, özellikle öfke haberlerinde, gerçekliğini yitiren, yani yalan olabilecek durumlar ortadan kaldırılır. Gerçek, gazeteciliğin en temel unsurlarından biridir (Merrill, 1997, s. 106). McQuail (2009)'e göre, kitle iletişiminde ana temalardan biri olan sosyal gerçeklik hakkındaki görüş şöyledir: Kitle iletişimi ile ilgili birçok teori, gözlemlenebilir olayların ve maddi durumların olduğu "gerçek" bir dünyada yaşadığımız fikrine dayanır. Medya, çeşitli düzeylerde doğruluk, eksiksizlik veya güvenilirlikle bize bu gerçekliğin haberlerini veya yansımalarını sunar. Tanımlanması ve değerlendirilmesi zor olsa da, "hakikat" kavramı haber ve kurgu içeriği için sıklıkla bir ölçüt olarak kullanılır (s. 13). Bu nedenle, ana haber bültenleri gerçekliği yanlış, hatalı ve hayali olmayan bir şekilde aktarır (Türk, 2022). Ancak bu, haber yapımlarında yalan, yanlış ve hayali durumlar dışında gerçekliğin değişmediği anlamına gelmez (eşik bekçiliği, editoryal yapı, ideolojik yaklaşım vb.). Haberlerin gerçekliği, haberlerin derinlemesine sunulma biçiminden bağımsız olarak, mutlak gerçeklik ilkesine bağlılıklarıyla ilgilidir.

Literatürde çelişkili görünen teorilerin, haberler ve sosyal gerçeklik söz konusu olduğunda birbirinden tamamen ayrılmadığı görülmektedir. Örneğin, Baudrillard haber bültenlerinde haberlerin gerçeklik bağlamını değil, anlam bağlamını ele almaktadır (2021a). Ona göre, "Haberler anlamı doğrudan yok eden veya etkisiz hale getiren bir şey olduğu ölçüde, haber enflasyonu ile anlam deflasyonu arasında oldukça açık ve gerekli bir ilişki vardır" (2003, s. 119). Başka bir deyişle, haberler arttıkça, insanların haber içeriğine atfettikleri anlam ortadan kalkar ve haberlerin ardındaki nedenler önemsiz hale gelir. Haber sunumlarında, haber kurgusal hale getirilse bile, mutlak gerçekliğini kaybetmez, ancak sunulma biçimiyle değer kazanır, neden-sonuç ilişkisi önemsiz hale gelir ve bu nedenle anlam devre dışı kalır (Baudrillard, 2015, ss. 130-131). Bilgi ve anlam kaybına neden olan haber sunumları, sosyal yaşam biçimlerinin gerçek ilişkilerinin önemini engeller (Baudrillard, 2021b).

Bauman'a göre haberler olayları olduğu gibi sunar, nedenlerini önemsizleştirir ve olaylar hızla geçip giderken farkındalığı imkansız hale getirir (Bauman, 1987, s. 199; Bauman, 2002, s. 243). İnternette gezinmek gibi kısa vadeli haber sunumu, olayların sistemle olan ilişkisini sorgulamayı engeller (Bauman, 2002, s. 228). Öfkeyle ilgili haberler diğer haberlerden daha hızlı gösterilmeli ve yeni öfkeyle ilgili haberlere bilinç yaratılmadan geçilmelidir (Bauman, 1995, s. 47). Haberler bilinç yaratıyor olsa bile, bu, insanların ekranlarda gösterilen kaçınılmaz olana boyun eğmelerini kabul etmeleriyle ilgilidir (Bauman, 2012a, s. 231).

## Metodoloji

Bu çalışma, Türkiye'de öfke toplumu söyleminin ne kadar geçerli olduğunu ortaya koymaya çalışmıştır. Türkiye, öfke toplumu üzerine yapılan en son çalışmada en öfkeli ülkeler arasında görüldüğü için, bu örneklemin çalışma için uygun olduğu düşünülmektedir. Bu çalışma, öfke toplumunda meydana gelen suçların ana haber bültenlerinde yer alıp almadığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Öfke toplumu ile ilgili teorik arka planı somutlaştırmak için içerik analizi kullanılmıştır. Bu teknikte içerik, sadece gazetelerdeki haberler ve makaleleri değil, aynı zamanda filmleri, radyo programlarını ve televizyondaki haberleri de kapsamaktadır (Geray, 2004, s. 133). Bu yöntem, televizyon içeriğinin hem niteliksel hem de niceliksel analizine olanak tanıdığı için kullanılmıştır (Aziz, 2015, s. 133). Bu yöntemin nitel ve nicel verileri anlamlı bir şekilde bütünleştirdiği düşünülmüştür. Ayrıca, televizyon içeriğini objektif, sistematik, genelleştirilebilir ve anlaşılır hale getirmek (Berelson, 1952, s.18) ve soyut söylemleri daha bilimsel ve somut hale getirmek (Stacey, 1970) için tercih edilmiştir.

İçerik analizi, sistematik bir yaklaşım olduğu için iletişim sosyolojisinde yararlı bir yöntemdir. Ayrıca, medyadan aktarılan verilerin hem nicel hem de nitel olarak değerlendirilmesini sağlar. Bu şekilde, toplumla ilgili hem nitel hem de nicel veriler, mevcut durumları daha iyi anlamak için kullanılabilir. İçerik analizi, medyada toplumla ilgili hangi konuların öne çıkarıldığını, hangi söylemlerin tekrarlandığını ve hangi çerçevelerin kullanıldığını ortaya koyar (Krippendorff, 2019, s. 128). Bu yöntem aynı zamanda veri odaklı bir çalışma yapılmasına olanak tanır ve medyanın sosyal yapılar ve kültürel normlarla olan mevcut ilişkisinin daha bilimsel bir şekilde açıklanmasını sağlar. TV haberleri ile sosyal yaşam arasındaki ilişkiyi anlamada içerik analizi, hem zamansal hem de mekansal olarak değerli veriler sağlar (Altheide, 1987, s. 76). İçerik analizi, kapsam, transkripsiyon, kategorilerin geliştirilmesi ve kullanılması, sözel analiz, ifade analizi ve televizyon haberlerindeki bileşenlerin etkileşimini tanımlamayı birleştiren en etkili yöntemdir (Fields, 2018; s.184). Sosyolojik durumları anlamada içerik analizi yönteminin kullanılması, medya ve toplum arasındaki gerçeklik ilişkisinin anlaşılmasına katkıda bulunur ve sosyolojik yaklaşımların bilimsel gerekçesini güçlendirir (Markoff ve ark., 1975). İçerik analizi, sosyal bilimler için, toplumun bir parçası olarak insanların bireysel ve kurumsal davranışları hakkında sosyal olarak geçerli çıkarımlar yapmak için önemli bir yöntemdir (Riffe ve ark., 2023, ss. 152-168).

İçerik analizi, görsel-ışitsel yayın formatlarında sıklıkla kullanılsa da, literatürde bu yöntemin sınırlılıkları olduğu tartışılmaktadır: İçerik analizi, yazarların yorumlarına dayandığı için öznel olabilir (Krippendorff, 2019), bağlam göz ardı edilebilir (Hsieh & Shannon, 2005), içerik analizi genellikle sınırlı olarak görülür ve içerik analizi durumların derinlemesine analizi için uygun değildir (Mayring, 2014). Çalışmamızda içerik analizi tasarımı (analiz kategorisi, dilsel ve dilsel olmayan birimlerin sınırları) belirlendiğinden, öznel sorununun ortadan kaldırıldığı düşünülmektedir. Çalışmanın içeriği hukuki destekle (Erzurum Barosu'nun desteği) oluşturulduğundan, bağlama sadık olduğu düşünülmektedir. Bu sorunun, çalışmaya hem nicel hem de nitel verilerin dahil edilmesiyle çözüldüğü düşünülmektedir. Bu çalışma, ana haber bültenlerinde yer alan dilsel birimlere ve bunların hukuki karşılıklarına odaklanarak öfke toplumunda meydana gelen suçları analiz etmeye çalıştığı için derinlemesine bir çalışma olduğunu iddia etmemektedir. Haberlerde kullanılan dil, işaretler ve söylemlerin derinlemesine analizini gerektiren çalışmalarda farklı yöntemler (söylem analizi, göstergebilim, yapısöküm ve çok modlu analiz) gerekebilir.

Çalışmanın kapsamı ve sınırları şu şekildedir: Bu çalışma, 23.12.2023 ile 29.12.2023 tarihleri arasında altı televizyon kanalının yedi günlük ana haber bültenlerini kapsamaktadır ve Türkiye’de meydana gelen öfkeyle ilgili suçlarla sınırlıdır.

### **Tasarım, güvenilirlik ve geçerlilik**

İçerik analizinde kategori tercihi yapılırken, *konu kategorisi* ve alt başlıklarından biri olan *ana haber bültenleri kategorisi* seçilmiştir. Çalışmanın analiz birimi *dilsel birimler* ve *dilsel olmayan birimlerden* oluşmaktadır. Çalışmanın dilsel birimi, haberlerdeki cümlelerdeki kelimelerin dikkate alındığı *kayıt birimi* ve bu cümlelerdeki kelimelerin Türk Ceza Kanunu’ndaki karşılıkları olan *görünüş biriminden* oluşmaktadır. Çalışmada, öncelikle Erzurum Barosu’nun görüşü alınarak Türk Ceza Kanunu’nda öfkeyle ilişkili olabilecek suçlar belirlenmiştir (Erzurum Barosu 2023, 2088 sayılı yazı). İlgili görüş alındıktan sonra gerekli analizler yapılmış ve ardından kayıt birimi ile görünüş birimi arasındaki tutarlılığın değerlendirilmesi için Erzurum Barosu’na tekrar danışılmıştır (Erzurum Barosu 2024, 45 numaralı yazı). *Dilsel olmayan analizde*, günlük haber bültenlerinde öfkeyle ilgili haberlerin sayısı ve tüm dönemdeki süreleri dikkate alınmıştır. Mevcut verileri özetleyen anahtar kelimeler ve süre verileri kodlama şemasını oluşturabileceğinden (Silverman, 2011, s.168), ayrı bir kodlama şemasına gerek duyulmamıştır.

İçerik analizinin önemli amaçlarından biri, ana haber bültenlerinin verilerini sistematik ve objektif bir şekilde betimlemektir. İçerik analizi yoluyla incelenen çalışmanın popülasyonu ana haber bültenleri, örneklem ise öfke toplumunun neden olduğu suçların temsili anlamak için altı televizyon kanalının ana haber bültenleridir. Ardından, 23.12.2023 ile 29.12.2023 tarihleri arasında yedi gün boyunca kanalların içerikleri analiz edilmiştir. Zaman aralıkları, Erzurum Baro Başkanlığı’ndan alınan öfkeyle ilgili suçların resmi beyan belgesinden sonra belirlenmiştir. Örneklem belirleme sırasında, haftalık, aylık, altı aylık ve yıllık bazda en çok izlenen ana haber bültenlerini seçmeyi planlarken, neredeyse her televizyon kanalı ana haber bültenini en çok izlenen ana haber bülteni olarak gösterdiğinden bilgi karmaşası yaşanmıştır. Resmi olarak kesin bir veri bulunamadığından, örneklem seçiminde televizyon kanallarının yayın hayatına başladıkları yıllar dikkate alınmış ve daha erken bir tarihte yayına başlayan ve halen yayın hayatına devam eden TRT-1, Star TV, Show TV, ATV, Kanal-D (Özçağlayan, 2014, ss. 43-47) ve NOW örneklem olarak seçilmiştir. TIAK verileri incelendiğinde yayına daha erken başlayan televizyon kanallarının en yüksek izlenme oranlarına sahip olduğu da ortaya çıkmaktadır (<https://tiak.com.tr/tablolalar>). TIAK verileri dikkate alınarak, 6 televizyon kanalının ana haber bültenleri çalışmanın örnekleme dahil edilmiştir. “Tüm bireyler” ve 18:00 ile 24:00 saatleri arasındaki yayın aralığı (18:00-24:00) da çalışmaya dahil edilmiştir. Bu bakımdan kanal tercihleri dikkate alındığında bilinçli örnekleme yönteminin kullanıldığı söylenebilir (Gökçe, 1998, ss. 82-84). Örnek olarak seçilen altı ana haber bülteninin çalışma popülasyonunun temsil edilebilirliğini karşıladığı da düşünülmektedir (Karasar, 2015, s. 129).

Güvenilirlik, nesnellikle yani içerik analizinde aynı verileri gözlemleme yeteneği ile ilgilidir. Bu çalışmada, kayıt ve görünüş birimleri açıkça tanımlanmış ve dilsel olmayan birimler açıkça ortaya konmuş olduğundan, *kategori güvenilirliğinin* dikkate alındığı söylenebilir (Öğülmüş, 2019, s. 227). Ölçme araçlarını diğerleriyle karıştırmadan ölçme yeteneği, çalışmanın geçerliliğinde dikkat çekicidir. Çalışmanın temeli olarak geçerlilik ölçme araçlarıyla birlikte teorinin kullanılması, geçerlilik kriteri olan *yapı geçerliliğinin* dikkate alındığını göstermektedir.

Çalışmanın sonunda elde edilen veriler sayım sistemleri ile analiz edilmiş ve konum, süre, görünüş ve kayıt kriterlerine göre değerlendirilmiştir. Süre kriteri, televizyon içeriği açısından en etkili sonuçları verdiği için tercih edilmiştir; konum kriteri, konumu belirlemek için kullanılmıştır; yön ve kayıt kriterleri ise televizyon içeriğindeki konu kategorisi ile örtüşmesi ve daha objektif sonuçlar vermesi nedeniyle tercih edilmiştir. Bu başlıklar, analiz birimi başlığı altında analiz edilmiştir.

## Bulgular

Öfkeyle ilgili haberler dışında, ana haber bültenlerinde sunulan haber kategorileri şunlardır: Erken seçimler, uzlaşma ve ittifak gibi siyasi parti haberleri, sahte içecek ve cep telefonu dolandırıcılığı gibi güncel gelişmeler; hükümet politikalarının hataları, yargı bağımsızlığının olmaması, insan hakları ihlalleri, yolsuzluk, muhalefet partilerine yönelik eleştiriler gibi siyasi haberler; enflasyon, işsizlik, yerli üretim, sosyal yardım, emeklilerin maaş artışları, dış politika, konut desteği, kentsel dönüşüm, ihracat, kira artışları ve asgari ücret gibi ekonomik ve mali haberler; terörle mücadelede başarılar/başarısızlıklar, ulusal bağımsızlık, sınır ötesi operasyonlar gibi güvenlik ve kamu düzeni haberleri; sağlık sistemindeki kusurlar/başarılar, vitaminler, sahte ürünler, soğuk algınlığı salgınları gibi sağlık haberleri; önemli spor etkinliklerini kapsayan spor haberleri; insansız hava araçları, süperonik füzeler, hava savunma sistemleri, elektronik savaş drone'ları gibi savunma sanayindeki teknolojik gelişmeler dahil olmak üzere teknoloji ve bilim haberleri; Dilan Polat, Aleyna Tilki, Deniz Akkaya ve Eylül Öztürk ile ilgili yaşam ve magazin haberleri, ayrıca çevre, eğitim, kültür ve hava durumu haberleri.

Bu çalışmada Türkiye'deki altı televizyon kanalının ana haber bültenlerinin içeriği incelenmiş ve kayıt birimleri ile görünüş birimleri öfke toplumu çerçevesinde değerlendirilmiştir. 23.12.2023 ile 29.12.2023 tarihleri arasındaki yedi günlük kanal içerikleri incelenmiştir. Öfke sonucu meydana gelen suçların dağılımına bakıldığında; Kasten Adam Öldürme (TCK m.81) suçu toplam 48 kez, Kasten Yaralama (TCK m.86) suçu toplam 74 kez, Neticesi Sebebiyle Ağırlaşmış Yaralama (TCK m.87) suçu toplam 8 kez, Eziyet (TCK m.96) toplam 2 kez, Tehdit (TCK m.106) toplam 17 kez, Kişiyi Hürriyetinden Yoksun Kılma (TCK m.109) toplam 14 kez, Konut Dokunulmazlığının İhlali (TCK m.116) Toplam 4 kez, Kişilerin Huzur ve Sükununu Bozma (TCK m.123) Toplam 13 kez, Hakaret (TCK m.125) Toplam 29 kez, Mala Zarar Verme (TCK m.151) Toplam 20 kez ve Hakkı Olmayan Yere Tecavüz (TCK m.154) Toplam 5 kez şeklinde belirlenmiştir.

Altı kanalın ana haber bültenlerinde 81. maddenin dilsel karşılıkları ölüm, öldürme, cinayet, katliam, ateş etme ve cinayettir; 86. madde için darp, ayrılık, saldırı, şiddet, kavga, bıçaklama, dövme, yumruklama, yaralama, kavga, yaralanma, vurma, küfür, bıçaklama; 87. madde için ateş etme, organ hasarı, bıçaklama, dövme; 96. madde için ısıtma ve suyu kesme; 106. madde için tehdit, silah/bıçak çekme, sindirme ve korkutma; 109. madde için gözaltı, kısıtlama ve rehin alma; 116. madde için izinsiz girme ve zorla girme; 123. madde için rastgele ateş etme, huzuru bozma, çalgınca koşma, gürültü yapma, olay çıkarma, zorla girme ve gürültü; 125. madde için küfür, kavga, bağırma, hakaret ve tartışma; 151. madde için vurma, ateş etme, saldırı, ayna/cam kırma ve hasar verme ve 154. madde için zorla binme ve zorla girmedir.

Yedi günlük analizde, Türkiye ile ilgili toplam 639 haberin 153'ü öfkeyle ilgili suçlarla ilgili olarak belirlenmiştir. Televizyon kanalları Türkiye ile ilgili toplam 1539 dakikalık haber yayınlamıştır ve bunun 277 dakikası öfkeyle ilgili suçlar konusunda olduğu görülmüştür. Yüzde olarak, öfkeyle ilgili haberlerin sayısı toplam haber sayısının yüzde 23'üne, süre olarak ise yüzde 19'una karşılık gelmektedir.

Yedi günlük analizde, Star TV'nin ana haber bülteninde Türkiye ile ilgili toplam 99 konunun haberleştirildiği ve bunların 37'sinin öfkeyle ilgili suçlarla ilgili olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, televizyon kanalının Türkiye ile ilgili toplam 241 dakika 31 saniye haber yayınladığı ve bunun 68 dakika 51 saniyesinin öfkeyle ilgili suçlarla ilgili olduğu sonucuna varılmıştır. Yüzde olarak bakıldığında, öfkeyle ilgili haberlerin toplam haber sayısının yüzde 38'ini, süre olarak ise yüzde 29'unu oluşturduğu görülmüştür. Öfkeyle ilgili suçların en çok işlendiği yer İstanbul'dur (19 kez). Show TV'nin ana haber bülteninde Türkiye ile ilgili toplam 160 konu haberleştirilmiş, bunların 49'unun öfkeyle ilgili suçlarla ilgili olduğu anlaşılmıştır. TV kanalı Türkiye ile ilgili toplam 294 dakika 55 saniye haber yayınlamıştır ve bunun 83 dakika 09 saniyesinin öfkeyle ilgili suçlarla alakalı olduğu belirlenmiştir. Yüzde olarak, öfkeyle ilgili haberlerin sayısı toplam haber sayısının yüzde 31'ine, süre olarak ise yüzde 29'una karşılık gelmektedir. Öfkeyle ilgili suçların en sık işlendiği yer İstanbul'dur (28 kez). Kanal D'nin ana haber bülteninde Türkiye ile ilgili toplam 166 konu yer almıştır ve bunların 45'i öfkeyle ilgili suçlarla alakalıdır. Kanal D, Türkiye ile ilgili toplam 199 dakika 55 saniye haber yayınlamıştır ve bunun 60 dakika 49 saniyesi öfkeyle ilgili suçlarla alakalıdır. Yüzde olarak öfkeyle ilgili haberlerin sayısı, toplam

haber sayısının yüzde 28'ini, süre olarak ise yüzde 31'ini oluşturmaktadır. Öfkeyle ilgili suçların en sık işlendiği yer İstanbul'dur (22 kez). ATV'nin ana haber bülteni Türkiye ile ilgili toplam 98 haber yapmıştır, bunların 7'si öfkeyle ilgili suçlarla alakalıdır. TV kanalı Türkiye ile ilgili toplam 283 dakika 26 saniye haber yayınlamıştır ve bunun 17 dakika 56 saniyesi öfkeyle ilgili suçlarla alakalıdır. Yüzde olarak, öfkeyle ilgili haberlerin sayısı toplam haber sayısının yüzde 6'sına, süre olarak ise yüzde 7'sine karşılık gelmektedir. Öfkeyle ilgili suçların en sık işlendiği yer İstanbul'dur (3 kez). TRT-1 ana haber bülteni Türkiye ile ilgili toplam 116 haber yapmıştır ve bunların 15'i öfkeyle ilgili suçlarla alakalıdır. TV kanalı Türkiye ile ilgili toplam 276 dakika 13 saniye haber yayınlamıştır ve bunun 17 dakika 30 saniyesi öfkeyle ilgili suçlarla alakalıdır. Yüzde olarak, öfkeyle ilgili haberlerin sayısı toplam haber sayısının yüzde 13'ünü, süre olarak ise yüzde 7'sini oluşturmuştur. Öfkeyle ilgili suçların en sık işlendiği yer İstanbul'dur (11 kez). Son olarak, NOW ana haber bülteni Türkiye ile ilgili toplam 83 haber yapmıştır, bunların 14'ü öfkeyle ilgili suçlarla ilgilidir. TV kanalı Türkiye ile ilgili toplam 242 dakika 57 saniye haber yayınlamıştır ve bunun 28 dakika 44 saniyesi öfkeyle ilgili suçlarla alakalıdır. Yüzde olarak, öfkeyle ilgili haberlerin sayısı toplam haber sayısının yüzde 17'sine, süre olarak ise yüzde 12'sine karşılık gelmektedir. Öfkeyle ilgili suçların en sık işlendiği yer İstanbul'dur (8 kez).

Öfkeyle ilgili suçlar konusu incelendiğinde, bu suçların planlı değil, anlık öfkenin sonucu olarak işlendiği sonucuna varılmıştır. Konular analiz edildiğinde, sonuçların ana başlıkları genel olarak şu şekildedir: Trafikte yaşanan bir tartışma sonucu kavga etmek, halka açık yerlerde gözlerini dikip bakmak, sokakta yürürken bakmak, toplu taşıma araçlarında ücretlere itiraz etmek, trafikte korna çalmak, yaya geçitlerinde yol vermemek, sinyal vermeden şerit değiştirmek, yüksek sesle konuşmak / müzik dinlemek, sağlık çalışanlarına rapor vermemeleri veya ilaç yazmamaları nedeniyle şiddet uygulamak, araba park yerini işgal etmek, borcunu ödeyememek, açık bir neden olmadan kavga etmek, bir yabancıyı rehin almak, sebepsiz düşmanlık, gürültü, ceza almamak için polise direnmek, adalete güvensizlik, fazla ücretlendirmeye itiraz etmek, aile içinde sebepsiz öfke, uygunsuz geçiş sonucu kavga etmek vb. Öfkeyle ilgili suçların konuları, ana nedenler (belirsizlik, güvensizlik ve güvencesizlik gibi) çözülemediğinden, öfkenin farklı alanlarda ifadesi olarak değerlendirilebilir.

Mekansal analizden öfkeyle ilgili suçlarla ilgili haberlerin her bölgeden gösterildiği anlaşılrsa da, İstanbul'un yoğunluğunun haberlere erişim kolaylığı ve nüfus yoğunluğu ile ilişkili olabileceği tahmin edilmektedir. Ana haber bültenlerinde haber olarak gösterilen intihar, intihar girişimi, kasten yaralama girişimi ve mala zarar verme girişimi öfkeyle ilgili olsa da, suç haline gelmemiş veya suç niteliği taşımayan haberler bu çalışmada öfkeyle ilgili olmayan haberler çerçevesinde değerlendirilmiştir. İlgili durumlar eklendiğinde öfkenin sayısı ve süresinin artacağı düşünülmektedir. Televizyon kanallarının yayın politikaları, iktidar partisiyle ilişkileri, kurumsal yapıları vb. aynı değildir ve bu farklılık öfke sonucu işlenen suçların gösterilmesinde de ortaya çıkmıştır. Televizyon yayınları arasında, ATV Ana Haber Bülteninde tüm konular (98) arasında sadece 7 tane öfkeyle ilgili suç haberi verilmesinin bilinçli bir yaklaşım olduğu ve iktidar partisiyle olan ilişkilerinin bir gereği olarak böyle bir politika izlendiği düşünülmektedir. Buna paralel olarak, TRT-1 Ana Haber Bülteninde yapılan 116 haberden öfke sonucuyla meydana gelen sadece 15 haberin yer alması, kanalın hükümetten bağımsız olmadığı şeklinde değerlendirilebilir. Hükümet karşıtı bir televizyon kanalı olarak düşünülen NOW, çoğunlukla siyasi ve ekonomik açıdan hükümeti eleştiren haberlere yer vermiştir. Bu kanalın ana haber bültenlerinde öfkeyle ilgili suçlara daha az yer vermesinin nedeni, öfkenin altında yatan nedenler ile hükümet arasındaki ilişkinin farkında olmaması olarak değerlendirilebilir.

Bulgular, haber bültenlerinin sosyal gerçekliği değiştirmeden yansıttığını destekliyor gibi görünmektedir ve Türkiye'de küresel ölçekte yüksek düzeyde öfke, medya içeriğinde öfke temalı haberlerin yoğunluğu ile örtüşmektedir. Küresel sorunlara kişisel çözümler bulamama, sosyal hayal kırıklığını artırmakta, bu da öfkeye dönüşmekte ve öfkenin sonucu olarak meydana gelen suçlar medyada yansıtılmaktadır. Ana haber bültenleri, sosyal öfkeyi yansıtanın yanı sıra, onu normalleştirme işlevi de görmektedir. Öfke temalı olayların sürekli tekrarlanması, bu tür davranışları normalleştirir veya izleyicilerde duyarsızlık yaratabilir. Diğer kitle iletişim teorisyenleri, özellikle Bauman, medyanın bu durumla örtüşen olayların nedenlerini önemsizleştirdiğini ve bunun farkındalık

yerine kayıtsızlığa yol açabileceğini ifade etmektedir. Haber kaynaklarının kısa vadeli anlatıları tercih etmesi, sistemik sorunlarla daha derin bir şekilde ilgilenilmesini engellemektedir. Bu hızlı tüketim alışkanlığı, sosyal öfkenin yüzeysel bir şekilde anlaşılmasına yol açarak çözüm odaklı kamuoyu tartışmalarını sınırlayabilir.

## Tartışma ve Sonuç

Ulus devletlerde toplum, -gerçekte- onay ve paylaşımın başka bir adıydı. Gerçek anlamda, onay ve paylaşım hem toplumu hem de kurumlarını yüceltirken, aynı zamanda toplumda yaşayan bireylere güvenli bir liman garantisi sağlıyordu. O dönemde insanlar gelecekleri hakkında endişelenmiyorlardı. Toplum, onaylama, paylaşma, saygı, hak arama, mutlu yaşama ve öfkeyi ortadan kaldırma için vazgeçilmezdi. Bir zamanlar böylesine mükemmel anlamlara sahip olan toplum, zamanla üstün niteliklerini yitirmiştir. Günümüzde devlet, toplum ve kurumlar eskisi gibi niteliklerini yerine getirememekte, sorumluluklarını kabul etmemekte, her fırsatta bireylerin yetersizliği üzerine söylemler üretmektedir. Daha önce var olan kolektif kamusal alan işlevsiz hale gelmiş ve birey, mücadelesinde ihtiyaç duyduğu kaynaklardan mahrum kalmıştır. Birey yalnızdır ve bu yalnızlık, insanları çıkması zor derinliklere sürükleyerek öfke patlamalarına yol açmaktadır. Bir zamanlar değerli olan sıkı sosyal bağlar ve sonsuza kadar süreceği umulan sözleşmeler, artık ayrılık ve yalnızlıkla yer değiştirmiştir. İnsanların varlıklarını inşa ederken karşılaştıkları zorluklar, onların çözme yeteneklerinin çok ötesindedir ve kişisel çabalarla üstesinden gelinmesi imkansızdır. Zor zamanlarda size yardım eden toplum, yardımsever ve paylaşımcı karakterini kaybetmiştir. Ayrıca, bir çözüm olduğu durumlarda, bunu düzeltmek için gerekli araçlar adil olmayan bir şekilde dağıtılmaktadır. Üst sınıftakiler çözüm araçlarına kolayca erişebilirken, alt sınıftakiler bu araçlara erişemedikleri için başarısız olurlar ve yetersiz olarak etiketlenirler. Haksız bir şekilde yetersiz hale getirilen insanların bir çözüm bulamamaları doğal olarak öfkeye yol açar.

Düzenli bir dünya, belirsizlik, güvensizlik ve güvencesizliğin olmadığı bir dünya demektir. Akışkan modern birey, hayat oyununda sürekli değişikliklerle karşılaşır; oyun devam ettikçe, sürekli olarak kurallardaki değişikliklerle yüz yüze getirilir. Film başladığı anda düzenlemeler, senaryolar ve oyuncuların replikleri kolayca değişebilir. Dahası, oyunun kuralları net değildir. Güvenli bir ortamın yokluğunda, sorumlu olmak ve uzun vadeli taahhütlerde bulunmak anlamsızdır. Durumun belirsiz olması anlaşılabilir bir durumdur. Doğru yolu bilmemek, her türlü çaresizliğe yol açar. İnsanlar, katı modern dönemde sahip oldukları güvenlik, kesinlik ve güvenceye sahip değildir. Neredeyse herkes artık belirsizlik, güvensizlik ve güvencesizlik içinde yaşamaktadır. Artık eskisi gibi belirli çabalarla aşılabilecek veya ortadan kaldırılabilir durumlar yoktur. Akışkan modern dünyadaki bireyler, bu tür bir yaşam dünyasında öfkelerini başarılı bir şekilde kontrol edemezler. Sadece bazılarının yararlandığı, diğerlerinin ise görmezden gelindiği türden bir mantık, öfkenin artmasına yol açacaktır.

## Öneriler

Bu çalışmanın, öfkeyle ilgili suçların daha az sıklıkla meydana geldiği ülkelerde kitle iletişim araçlarının medyayı nasıl temsil ettiğini gösteren çalışmalarda öncü olması beklenmektedir. Böylece, kitle iletişim araçlarının gerçekliği değiştirmeden yansıttığına dair olan Bauman'ın iddiası daha sağlam bir temele dayandırılacaktır. Bauman'ın teorisinin kültürlerarası geçerliliği, öfkeye dayalı suçların daha az yaygın olduğu uluslararası bağlamlarda test edilerek incelenebilir. Öfke temalı haberlerin zaman içindeki eğilimi ve medyanın toplumsal öfke üzerinde sürdürücü bir etkisinin olup olmadığı araştırılabilir. Ayrıca, farklı medya türlerinin (örneğin sosyal medya, yazılı basın) toplumsal öfkeyi nasıl şekillendirdiği veya yansıttığı analiz edilebilir. Bu kapsamda yüksek lisans ve doktora tezlerinin yapılması beklenmektedir. Analiz edilen dönemde haberlerin yoğunluğu Türkiye'deki şehit haberleriyle ilgili olduğundan, öfkeyle ilgili suçlar farklı dönemlerde daha yoğun olabilir.

Bu çalışma, ceza hukuku çerçevesinde iletişim sosyolojisine dayalı olarak öfke-televizyon ilişkisini incelediğinden, dilsel birimler olarak kelimeleri tercih eden içerik analizi temelli bir çalışma olmuştur. Bunun nedeni, hukuk sistemindeki maddelerin kelime temelli sistematikleştirilmesidir. Bu

çalışmada kullanılan yöntemin yanı sıra, kitle iletişim araçları, özellikle ana haber bültenleri, normatif medya teorileri, iletişim araçlarının ekonomik politikaları, kısa ve uzun vadeli sosyal etkiler, kültürel çalışmalar ve izleyici odaklı modeller çerçevesinde de incelenebilir.

### **Beyan ve Açıklamalar**

**1. Katkı Oranı:** Konsept – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Tasarım – Emine YARIM; Süpervizyon – Ülhak ÇİMEN; Kaynaklar – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Materyaller – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Veri Toplama ve/veya İşleme – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Analiz ve/veya Yorumlama – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Literatür İncelemesi– Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Metin Yazma – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM; Eleştirel İnceleme – Ülhak ÇİMEN & Emine YARIM

**2. Çıkar çatışması:** Yazarlar, bu makalenin araştırması, yazarlığı ve/veya yayınlanmasıyla ilgili herhangi bir potansiyel çıkar çatışması olmadığını beyan etmişlerdir.

**3. Etik Raporu:** Etik onay gerekli değildir.

**4. Araştırmanın modeli:** Bu makale bir araştırma makalesidir. Bu makalede içerik analizi kullanılmıştır. İçerik analizi kullanılmasının nedeni, içerik analizinin hangi anlatıların tekrarlandığını, hangi çerçevelerin kullanıldığını ve medyada hangi sosyal veya öfkeyle ilgili konuların vurgulandığını ortaya koymasıdır. Bu yöntem, veri odaklı bir analiz yapmaya da olanak tanıdığından, medya ile sosyal yapılar ve kültürel normlar arasındaki mevcut ilişkinin daha bilimsel bir açıklaması da mümkün olmaktadır.

---

## References

- Altheide, D.L. (1987). Reflections ethnographic content analysis. *Qualitative Sociology* 10(1), Spring. 65-77. <https://doi.org/10.1007/BF00988269>
- Arendt, H. (1997). Şiddet üzerine (*On violence*). (Trans. Bülent Peker). İletişim.
- Aziz, A. (2015). *Sosyal bilimlerde araştırma ve yöntem teknikleri (Research and methodological techniques in the social sciences)*. Nobel Akademi.
- Bakhtin, M. (1984). *Rabelais and his world*. (Trans. Helene Iswolsky). Indiana University Press.
- Baudrillard, J. (2003). *Simülakrlar ve simülasyon (Simulacra and simulation)*. (Trans. Oğuz Adanır). Doğubatu.
- Baudrillard, J. (2015). *İlahi sol (The divine left)*. (Trans. Oğuz Adanır). Boğaziçi.
- Baudrillard, J. (2021a). *Cool anılar (Cool memories) III-IV*. (Trans. Yaşar Avunç). Ayrıntı.
- Baudrillard, J. (2021b). *Çaresiz stratejiler (Fatal strategies)*. (Trans. Oğuz Adanır). Doğubatu.
- Bauman, Z. (1987). *Legislators and interpreters*. Basil Blackwell.
- Bauman, Z. (1995). *Life in fragments essays in postmodern morality*. Basil Blackwell.
- Bauman, Z. (1996). *Thinking sociologically*. Basil Blackwell.
- Bauman, Z. (1997). *Postmodernity and its discontents*. Polity.
- Bauman, Z. (1999). *In search of politics*. Polity.
- Bauman, Z. (2001). *The individualized society*. Polity.
- Bauman, Z. (2002). *Society under siege*. Polity.
- Bauman, Z. (2003). *Liquid love*. Polity.
- Bauman, Z. (2004a). *Identity*. Polity.
- Bauman, Z. (2004b). *Wasted lives*. Polity.
- Bauman, Z. (2005). *Liquid life*. Polity.
- Bauman, Z. (2006). *Liquid fear*. Polity.
- Bauman, Z. (2008a). *Does ethics have a chance in a world of consumers?* Harvard University Press.
- Bauman, Z. (2008b). *The art of life*. Polity.
- Bauman, Z. (2009). *Living on borrowed time*. Polity.
- Bauman, Z. (2010). *44 letters from the liquid modern world*. Polity.

- 
- Bauman, Z. (2011a). *Collateral damage: Social inequalities in a global age*. Polity.
- Bauman, Z. (2011b). *Socialism the active utopia*. Routledge.
- Bauman, Z. (2012a). *Liquid modernity*. Polity.
- Bauman, Z. (2012b). *On education*. Polity.
- Bauman, Z. (2012c). *This is not a diary*. Polity.
- Bauman, Z. (2013a). *Community: Seeking safety in an insecure world*. Polity.
- Bauman, Z. (2013b). *Does the richness of the few benefit us all?* Polity.
- Bauman, Z. (2014). *What use is sociology?* Polity.
- Bauman, Z. (2016). *Strangers at our door*. Polity.
- Bauman, Z. (2017). *Retrotopia*. Polity.
- Bauman, Z. & Bordoni C. (2014). *State of crisis*. Polity.
- Bauman, Z. & Donskis, L. (2013). *Moral blindness the loss of sensitivity in liquid modernity*. Polity.
- Bauman, Z. & Lyon, D. (2013). *Liquid surveillance*. Polity.
- Bauman, Z. & Obirek S. (2015). *On the world and ourselves*. Polity.
- Bauman, Z. & Raud, R. (2015). *Practices of selfhood*. Polity.
- Bauman, Z. & Tester, K. (2001). *Conversations with Zygmunt Bauman*. Polity.
- Beck, U. (1992). *Risk Society: Towards a new modernity*. Sage.
- Berelson, B. (1952). *Content analysis in communication research*. Illinois Free Press.
- Bourdieu, P. (1995), *Sociology in question*. (Trans. Richard Nice). Sage.
- Dursun, Ç. (2013). *İletişim kuram kritik (Communication theory criticism)*. İmge
- Erzurum Bar Presidency. (2023). *The offences related to anger*. Letter numbered 2023/2088.
- Erzurum Bar Presidency. (2024). *Recording units and view units*. Letter numbered 2024/45.
- Gallup, (2024, 06 July). Global emotions report.
- <https://www.gallup.com/analytics/349280/gallup-global-emotions-report.aspx>,
- <https://www.statista.com/chart/17842/share-of-the-population-that-experienced-a-lot-of-anger-yesterday/>

Fields, E. E. (2018). Qualitative content analysis of television news: Systematic techniques. *Qualitative Sociology*, 11(3), 183-193. <https://doi.org/10.1007/BF00988954>

Garrett, P. M. (2012). 'Solid modernity' to 'liquid modernity'? Zygmunt Bauman and social work. *The British Journal of Social Work*, 42(4), 634-651. <https://www.jstor.org/stable/43771675>

Geray, H. (2004). *Toplumsal araştırmalarda nicel ve nitel yöntemlere giriş (Introduction to quantitative and qualitative methods in social research)*. Siyasal Kitabevi.

Golding, P., & Murdock, G. (2014). Kültür, iletişim ve ekonomi politik (Culture, communications, and political economy). S. İrvan (Ed.), *Medya, Kültür, Siyaset ( Media, Culture, Politics)* (Trans. N. Gürkan) içinde, (pp. 49-75). Pharmakon.

Gökçe, B. (1988). *Toplumsal bilimlerde araştırma (Research in the social sciences)*. Savaş Yayınları.

Giddens, A. (2012). *Sosyoloji (Sociology)*. Kırmızı Yayınları

Hall, S. (1997). The work of representation. In S. Hall (Ed.), *Representation: Cultural representation and signifying practices* (pp. 13-74). Sage.

Halperin, E., Russell, A. G., Dweck, C. S., & Gross, J. J. (2011). Anger, hatred, and the quest for peace: Anger can be constructive in the absence of hatred. *The Journal of Conflict Resolution*, 55(2), 274-291. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1177/00220027110383670>

Hsieh, H. F., & Shannon, S. E. (2005). Three approaches to qualitative content analysis. *Qualitative Health Research*, 15(9), 1277-1288. <https://doi.org/10.1177/1049732305276687>

Jacobsen, M. H., & Poder, P. (2008). *The sociology of Zygmunt Bauman: challenges and critique*. Ashgate.

Karasar, Ş. (2015). *Bilimsel araştırma yöntemleri (Scientific Research Methods)*. Nobel Akademik Yayıncılık.

Krippendorff, K. (2019). *Content analysis: An introduction to its methodology*. Sage.

Maigret, E. (2014). *Medya ve iletişim sosyolojisi (Media and communication sociology)*. (Trans. Halime Yücel). İletişim.

Markoff, J., Shapiro, G., & Weitman S.R. (1975). Toward the integration of content analysis and general methodology. *Sociological Methodology*, 6, 1-58. <https://doi.org/10.2307/270893>

Mayring, P. (2014). *Qualitative content analysis: Theoretical foundation, basic procedures and software solution*. Klagenfurt.

Mcquail, D. (2009). *McQuail's mass communication theory*. Sage.

Meriill, J.C. (1997). *Journalism ethics: Philosophical foundations for news media*. St. Martins Press.

Öğülmüş, S. (1991). İçerik çözümlemesi. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 24(1), 213-228. [https://doi.org/10.1501/Egifak\\_0000000729](https://doi.org/10.1501/Egifak_0000000729)

---

Özçağlayan, M. (2014). Türkiye’de televizyon yayıncılığının gelişimi. *Selçuk Communication*, 1(2), 41-52. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/josc/issue/19000/200911>

Özdemir, M., & Yıldırım, Ş. (2020). Medya ve gerçeklik ilişkisini küresel biyopolitik dijital çağda yeniden düşünmek. *Erciyes Communication*, 7(1), 507-532. <https://doi.org/10.17680/erciyesiletisim.541652>

Riffe, D., Lacy, S., Watson, B. R., & Lovejoy, J. (2023). *Analyzing media messages: Using quantitative content analysis in research*. Routledge.

Schubert, J. D. (2014). Suffering and symbolic violence. In M. Grenfell (Ed.), *Pierre Bourdieu: Key Concepts*. (pp. 179-194). Routledge.

Sennett, R. (2017). *Karakter aşınması: Yeni kapitalizmde işin kişilik üzerindeki etkileri (The corrosion of character: The personal consequences of work in the new capitalism)*. (Trans. Barış Yıldırım). Ayrintı.

Silverman, D. (2011). *Interpreting qualitative data*. Sage.

Silverstone, R. (2005). The sociology of mediation and communication. In Craig Calhoun, Chris Rojek and Bryan S. Turner (Eds.), *The sage handbook of sociology*, (pp.188-208). Sage Publishing.

Stacey, M. (1970). *Methods of social research*. Pergamon.

Standing, G. (2014). *Prekarya: Yeni tehlikeli sınıf (The precariat: The new dangerous class)*. (Trans. Ergin Bulut). İletişim Yayınları.

Tester, K. (2004). *The social thought of Zygmunt Bauman*. Palgrave Macmillan.

Türk, M. S. (2022). Medyanın gerçeklik inşası ve gerçeklik algısı (Media’s construction of reality and perception of reality). *Düşünce Dünyasında Türkiz*, 5(28), 9-32. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/turkiz/issue/77711/1306332>

Wayne, M. (2003). *Marxism and media studies*. Pluto.

Windahl, S., & McQuail, D. (1994). *Communication models for the study of mass communication*. Routledge.